

Številka: 018-024/2026-27

Datum: 23. 4. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Črveka, kot predsednika senata, ter Andraža Žvana, kot člana senata, in dr. Mateje Škabar, kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Novogradnja UL FFA – 1. faza*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja POMGRAD, gradbeno podjetje d.d., Bakovska ulica 31, Murska Sobota, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Potočnik in partnerke, o.p., d.o.o., Slovenska cesta 54, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerza v Ljubljani, Kongresni trg 12, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 23. 4. 2026

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku oddaja javno naročilo za novogradnjo UL FFA – 1. faza. Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo dne 20. 11. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN009078/2025-Eue16/01, istega dne pa je bilo objavljeno tudi v Uradnem listu Evropske unije, pod št. objave 771624-2025.

Dne 16. 1. 2026 je naročnik sprejel in na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. 401-46/2025-15 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega izhaja, da je v predmetnem postopku prejel šest ponudb, od katerih je štiri zavnil zaradi preseganja zagotovljenih sredstev. Iz navedenega dokumenta nadalje izhaja, da je naročnik javno naročilo oddal po merilih prvouvrščenemu ponudniku V3, gradnja in inženiring, d.o.o., Pot

k sejmišču 30A, Ljubljana - Črnuče (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudbo je – poleg ponudbe vlagatelja – ocenil kot dopustno.

Vlagatelj, ponudnik z drugouvrščeno ponudbo, je zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 28. 1. 2026. Zatrjuje, da je vpogledal v ponudbo izbranega ponudnika in ugotovil, da je ta nedopustna, kar pomeni, da je izpodbijana odločitev nezakonita. Naročnik je namreč izbranega ponudnika dne 5. 1. 2026 s pozivom št. 401-46/2025-8 (po predhodni ugotovitvi, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazce, ki niso žigosani) pozval k predložitvi žigosanih obrazcev 1a, 1b, 4d, 4h ter 5, izbrani ponudnik pa pozivu ni (dosledno) sledil in je naročniku na podlagi navedenega poziva predložil le žigosane obrazce 1a, 4d ter 4h, ne pa tudi obrazcev 1b in 5. Ker torej izbrani ponudnik navedenemu pozivu ni sledil in do postavljenega roka naročniku ni predložil vseh zahtevanih žigosanih obrazcev, bi moral naročnik v skladu s petim odstavkom 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ponudbo izbranega ponudnika kot nedopustno izločiti iz postopka javnega naročanja. Povedano drugače, ker je institut dopolnitve ponudbe enkraten, izbrani ponudnik pa svoje pomanjkljive ponudbe ni dopolnil skladno z navodili naročnika, naročnik po poteku roka za dopolnitev ni imel več pravne podlage, da bi navedeno pomanjkljivost toleriral in bi ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno. Pri tem na presojo (ne)dopustnosti ponudbe v obravnavanem primeru ne more vplivati vprašanje, ali bi bilo nežigosane obrazce mogoče šteti za ne bistveno oziroma formalno pomanjkljivost ponudbe, ki bi jo naročnik lahko spregledal. Četudi sicer zadnja poved petega odstavka 89. člena ZJN-3 določa diskrecijsko možnost naročnika, da očitne ali ne bistvene napake v ponudbi spregleda, pa je naročnik to diskrecijo upravičen uresničiti zgolj v fazi pregleda ponudb, preden se odloči za uporabo instituta dopolnitve ponudbe. V trenutku, ko se naročnik odloči, da ugotovljene pomanjkljivosti ne bo spregledal, temveč bo ponudnika pozval k njeni odpravi, pa jasno izrazi, da pomanjkljivosti ne šteje za takšne, ki bi jo bilo mogoče spregledati. V tem trenutku diskrecija naročnika glede spregleda napake preneha, poziv pa postane zavezujoč tako za ponudnika kot za naročnika. Dalje ne gre spregledati, da je v konkretnem primeru ponudba izbranega ponudnika nedopustna tudi iz razloga, ker izbrani ponudnik ni izpolnil zahteve naročnika, da morajo ponudniki (že) v ponudbi predložiti detajlni terminski plan, iz katerega mora biti razvidno, da bodo relevantna dela izvedena v izrecno določenih ključnih časovnih rokih. Tako je moral terminski plan jasno izkazovati, da bodo v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe dela izvedena vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond, da bo v roku desetih mesecev od sklenitve pogodbe dokončanih 50 % AB plošče nad podzemnim delom, s čimer se omogoči delo drugemu izvajalcu GOI del v 2. fazi, da bo kvalitativni pregled izveden najkasneje v dvanajstih mesecih po sklenitvi pogodbe ter da bo v dodatnem enem mesecu izvedena odprava pomanjkljivosti in prevzem objekta. Terminski plan izbranega ponudnika teh zahtev ne izpolnjuje. Iz njega namreč ni jasno razvidno, katera konkretna dela so časovno umeščena do devetega meseca od sklenitve pogodbe in ali ta dosegajo zahtevano stopnjo izvedbe AB temeljne plošče skupaj z izvedbo geosond. Ključni časovni rok, določen za deveti mesec od sklenitve pogodbe, obsega dve vsebinsko ločeni in enakovredno pomembni obveznosti, in sicer izvedbo del do stopnje AB temeljne plošče in izvedbo geosond, pri čemer morata biti do devetega meseca od sklenitve pogodbe v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila zaključena oba navedena sklopa del. Zgolj dejstvo, da terminski plan predvideva izvedbo geosond, zato še ne pomeni izpolnitve zahteve naročnika glede prvega ključnega časovnega roka. Iz terminskega plana namreč ni jasno razvidno, ali in kdaj je predviden zaključek AB temeljne plošče v razmerju do navedenega devetmesečnega roka, prav tako ni razvidna časovna in vsebinska povezava med izvedbo geosond ter doseganjem zahtevane stopnje dokončanosti temeljne plošče. Nadalje iz terminskega plana izbranega ponudnika ni jasno razvidno izpolnjevanje zahteve, da mora biti v roku desetih mesecev od sklenitve pogodbe dokončanih 50 % AB plošče nad podzemnim delom, niti ni mogoče na podlagi terminskega plana izbranega ponudnika zanesljivo ugotoviti, ali je navedeni mejnik realno usklajen z zahtevo naročnika, da se s tem omogoči pravočasna vključitev

drugega izvajalca v okviru 2. faze projekta. Drugače povedano navedeno pomeni, da iz terminskega plana izbranega ponudnika ni razvidno, na kakšen način in v kakšnem obsegu je izvedba AB plošče nad podzemnim delom razdeljena v faze, v tej zvezi pa tudi ne, kateri del teh del naj bi predstavljal zahtevanih 50 % in kdaj naj bi bil ta prag dosežen. Ker torej terminski plan izbranega ponudnika ne izkazuje niti časovnega niti vsebinskega dosega zahtevanega 50 % obsega izvedbe AB plošče nad podzemnim delom, ga ni mogoče šteti za detajlnega v smislu pogoja IV.C.2, določenega v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. V nasprotju z navedenim terminski plan vlagatelja jasno, pregledno in nedvoumno razčlenjuje posamezne vrste del ter jih časovno umešča v neposredno povezavo s ključnimi roki naročnika. Dejstvo, da terminski plan izbranega ponudnika takšne preverbe (tj. preverbe, ali izbrani ponudnik prevzema obveznosti v rokih, ki so za naročnika bistveni) ne omogoča, pomeni, da njegova ponudba ne izpolnjuje pogoja za sodelovanje, kot je bil določen v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa je nedopustna tudi iz tega razloga. Glede na navedeno vlagatelj predlaga, da naročnik ali Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugodita ter izpodbijano odločitev razveljavita, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je dne 29. 1. 2026 izbranemu ponudniku – skupaj s pravnim poukom o možnosti opredelitve do navedb vlagatelja – posredoval zahtevek za revizijo. Izbrani ponudnik se do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo ni opredelil.

Naročnik je s sklepom, št. 401-46/2025-28 z dne 12. 2. 2026, zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Po zatrjevanju naročnika vlagateljeve navedbe, da izbrani ponudnik zaradi nedoslednega sledenja pozivu k dopolnitvi ponudbe ne izpolnjuje zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ne presegajo ravni pavšalnega zatrjevanja, posledično pa jih je treba že zato zavrniti kot neutemeljene. V tej zvezi sicer drži, da je naročnik pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika ugotovil, da so nekateri ponudbeni obrazci podpisani, ne pa tudi žigosani. Vendar naročnik v podajo izjav volje izbranega ponudnika in njegovega podizvajalca na omenjenih obrazcih ni podvomil. Izjava volje posameznega gospodarskega subjekta je bila s podpisom obrazcev nedvoumno potrjena, podpis na obrazcih je pomenil, da se podpisnik zaveda vsebine posameznega obrazca in z njo soglaša. Manjkajoči žig na posameznem obrazcu je tako v konkretnem primeru predstavljal zgolj očitno oziroma nebistveno napako v ponudbi izbranega ponudnika, ki jo naročnik v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 lahko spregleda. Četudi je tako naročnik s pozivom z dne 5. 1. 2026 izbranega ponudnika iz previdnosti res pozval na žigosanje obrazcev, izbrani ponudnik pa pozivu naročnika ni dosledno sledil (tj. ni predložil žigosanih obrazcev 1b in 5), je po prejemu dopolnitve ponudbe v ponudbi izbranega ponudnika še vedno obstajala zgolj očitna oziroma nebistvena napaka, ki jo je naročnik skladno s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 lahko spregledal. Sam poziv naročnika namreč ne more retroaktivno vplivati na pravno kvalifikacijo pomanjkljivosti, niti ne more spremeniti narave pomanjkljivosti v ponudbi na način, da jo iz očitne ali nebistvene napake spremeni v bistveno. Glede na navedeno in ob upoštevanju dejstva, da je naročnik izbranega ponudnika k dopolnitvi ponudbe pozival le enkrat (in ne večkrat, kot je to skladno s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 prepovedano), naročniku ni mogoče očitati, da je ravnal nezakonito, ko je javno naročilo oddal izbranemu ponudniku. V nadaljevanju naročnik zatrjuje, da so morali ponudniki v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v ponudbi predložiti terminski plan, ki detajlno upošteva štiri vnaprej določene ključne časovne roke, ne pa detajlnega terminskega plana – slednjega bo moral izbrani ponudnik skladno s 3. členom vzorca pogodbe predložiti po podpisu pogodbe. V povezavi s terminskim planom, ki ga je bilo treba predložiti v ponudbi, dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila po zatrjevanju naročnika ni zahtevala, da mora biti v devetih mesecih od sklenitve pogodbe AB temeljna plošča že zaključena, temveč je zahtevala, da morajo biti v navedenem roku izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče (in ne torej tudi že sama AB temeljna plošča). V kolikor bi naročnik želel, da je v roku devetih mesecev od sklenitve

pogodbe izvedena tudi sama AB temeljna plošča, bi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zapisal, da morajo biti v navedenem roku izvedena dela do vključno AB temeljne plošče z izvedbo geosond ali pa bi uporabil enak zapis kot v drugi alineji 2. točke tabele C (tj. z uporabo besedne zveze »mora biti dokončano«). Ker naročnik tega ni storil, je z obravnavano določbo zahteval (samo), da morajo biti v navedenem roku izvedena dela, ki so časovno umeščena pred izvedbo AB temeljne plošče, pri čemer je to stopnjo podrobneje definiriral z besedno zvezo »z izvedbo geosond«. Glede na navedeno pa vlagateljeve navedbe ne nasprotujejo le jezikovni razlagi obravnavane določbe, temveč tudi niso logično podprte s pravili gradbene stroke. V kolikor bi šlo obravnavano določbo razumeti na način, kot jo razlaga vlagatelj, bi bil v zapisu določbe povsem odveč poudarek »z izvedbo geosond«. Geosonde se namreč nahajajo pod temeljno ploščo in so v primeru dokončane AB temeljne plošče vselej že izvedene. Iz tega pa sledi, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v obravnavanem delu jasna, posledično pa se je po poteku roka za oddajo ponudb ne sme razlagati drugače, kot to iz nje izrecno izhaja. V kolikor pa vlagatelj meni, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v obravnavanem delu ni jasna, pa je treba ugotoviti, da nejasnih določb navedene dokumentacije ni mogoče razlagati v škodo izbranega ponudnika. Nadalje je treba v zvezi z drugo ključno fazo projekta ugotoviti, da je izbrani ponudnik mejnik desetih mesecev od sklenitve pogodbe v terminskem planu izrecno označil, pri čemer je iz terminskega plana razvidno, da bo v navedenem roku dokončanih celo več kot 50 % betonskih in zidarskih del (prim. dolžino črte oziroma povzetka betonskih del v točki 8 oziroma A.4 in zidarskih del v točki 12 oziroma A.5 terminskega plana), tj. del, vezanih na izvedbo AB plošče nad podzemnim delom. Povedano drugače – v zvezi z mejnikom desetih mesecev od sklenitve pogodbe je iz terminskega plana izbranega ponudnika jasno razvidno, da dolžina (črte) betonskih in zidarskih del oziroma sama izvedba navedenih del dosega cca. 70 % celotne izvedbe AB plošče nad podzemnim delom, kar je celo več, kot je zahteval naročnik. Nenazadnje pa je izbrani ponudnik mejnik desetih mesecev od sklenitve pogodbe v terminskem planu tudi poimenoval »Novogradnja UL FFA – 2. faza«, iz navedenega pa jasno izhaja, da se bo 2. faza novogradnje UL FFA lahko pričela v roku desetih mesecev po podpisu pogodbe, kot je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik. Pri tem so nerelevantne navedbe vlagatelja, da iz terminskega plana izbranega ponudnika ni razvidno, na kakšen način in v kakšnem obsegu je izvedba AB temeljne plošče nad podzemnim delom razdeljena v faze, posledično pa da ni mogoče razbrati, kateri del teh del predstavlja zahtevanih 50 % ter kdaj naj bi bil ta prag dosežen. Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila namreč ni zahteval, da mora biti izvedba AB plošče nad podzemnim delom razdeljena v faze, niti ni zahteval predložitve detajlnega terminskega plana, kot obravnavano določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila napačno tolmači vlagatelj. Tudi dejstvo, da izbrani ponudnik v terminskem planu posameznega opravila ni izrecno poimenoval »plošča nad podzemnim delom do 50 %«, kot je to npr. storil vlagatelj, v zvezi s presojo ustreznosti terminskega plana ni relevantno, saj tega naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval, obravnavane zahteve pa na ta način niso razumeli niti ostali ponudniki, ki so v predmetnem postopku oddali ponudbo. Glede na vse navedeno je treba po mnenju naročnika zahtevek za revizijo zavrniti kot neutemeljenega.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 16. 2. 2026 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 17. 2. 2026 opredelil do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu in očitkih ter dokazih iz zahtevka za revizijo, poleg tega pa se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Po mnenju vlagatelja ni bistveno, ali je odsotnost žiga mogoče subsumirati pod pojem bistvene ali nebistvene obličnostne pomanjkljivosti, niti ni bistveno, ali ta sama po sebi pomeni kršitev posamezne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Ključno je, kako je to okoliščino razumel in procesno ovrednotil naročnik in zakaj je izbranega ponudnika pozval na

dopolnitev. Poziv namreč ni odvečna formalnost, temveč jasno kaže, da je naročnik v konkretni situaciji zaznal dvom glede avtentičnosti oziroma zanesljivosti podanih izjav. Jedro spora v konkretnem primeru torej ni v naravi predmetne pomanjkljivosti, pač pa v tem, da je naročnik s pozivom na dopolnitev sam odprl vprašanje obstoja in potrditve ponudbene volje ter identifikacije podpisnika izjav, s čimer je aktiviral mehanizem preverjanja resničnega dejanskega stanja po drugem odstavku 89. člena ZJN-3. Vendar naročnik posledic neizpolnitve tega poziva ni izpeljal skladno z zakonom, kar je samostojna kršitev naročnika v postopku oddaje javnega naročila. Naročnik ima na podlagi drugega odstavka 89. člena ZJN-3 vselej dolžnost, da pred oddajo javnega naročila izbranemu ponudniku preveri ponudbo in ugotovi resnično dejansko stanje. To pomeni, da mora preveriti ne le formalno prisotnost posameznih dokumentov, temveč tudi njihov dejanski obstoj, vsebino, identifikacijo podpisnika in zavezujočnost izjav kot takšnih, če vanje dvomi. V obravnavani zadevi je naročnik sicer izvedel preverjanje, vendar rezultata tega preverjanja (tj. jasne potrditve resničnosti izjav gospodarskega subjekta in njegove identifikacije oziroma verodostojnosti izjav njegove ponudbe in ponudbene volje) ni prejel, saj izbrani ponudnik ni predložil vseh obrazcev, na predložitev katerih je bil pozvan. Četudi torej izbrani ponudnik pozivu ni dosledno sledil, je naročnik (ki tudi sam priznava, da žig pri pravnih osebah opravlja funkcijo označbe firme in dodatno prispeva k identifikaciji podpisnika) sprejel odločitev, kot da sta bili ponudbena volja in verodostojnost izjav izbranega ponudnika v celoti potrjeni. Takšno ravnanje pa pomeni, da naročnik ni pravilno izpolnil svoje dolžnosti preveritve resničnega dejanskega stanja, temveč je to preverjanje zaključil brez ustrezne vsebinske podlage, v nasprotju z drugim in petim odstavkom 89. člena ZJN-3. Navedena odstavka 89. člena ZJN-3 sta med seboj sistemsko povezana – naročnik mora pred oddajo javnega naročila preveriti resnično dejansko stanje, dopolnitev zahteva le, ko slednjega sam ne more ugotoviti, ob neizpolnitvi pa mora ponudnika izključiti. Naročnik pri tem ne more izhajati iz premise »cena je nizka, zato bom formalnost spregledal«, hkrati pa zatrjevati, da s pozivom ni dvomil v resničnost ponudbene volje izbranega ponudnika. Naročnik je namreč v konkretnem primeru očitno dvomil (tudi) v možnost uspešne izvedbe po ponujeni ceni, ta dvom pa je želel odpraviti z dopolnitvijo ponudbe, ki bi jo izbrani ponudnik moral dopolniti po pozivu. V takšnem položaju je bila procesna dolžnost naročnika jasna, dvom je moral razčistiti na način, kot ga določa zakon, ob neizpolnitvi poziva pa bi moral uporabiti zakonsko predpisano posledico. V opisanem položaju nepravilno oziroma pomanjkljivo dopolnjene ponudbe bi se moralo naročniku *a priori* zastaviti tudi vprašanje, ali izbrani ponudnik svoje ponudbene volje v resnici ne vzdržuje več. Če namreč ponudnik kljub jasnemu pozivu naročnika pomanjkljivosti ne odpravi na način, ki bi odpravil (tudi) zaznani dvom, to kaže na dejstvo, da ponudnik svoje ponudbe ne razume več kot trdne poslovne zaveze in nima interesa izvesti naročila. In, nadalje, če je ponudbena cena skoraj za 25 % nižja od drugo- in tretjevrščne ponudbe, takšno odstopanje samo po sebi vzpostavlja indic, ki zahteva povečano procesno previdnost, ne zgolj z vidika instituta neobičajno nizke ponudbe, temveč (tudi) z vidika splošne dolžnosti preverjanja resničnega dejanskega stanja ter sposobnosti izvedbe naročila. Ob tem ne gre prezreti niti okoliščine, da se izbrani ponudnik v postopku pravnega varstva do navedb vlagatelja sploh ni izjasnil, čeprav bi imel v primeru resne in trdne volje, da naročilo izvede, nedvomno interes, da naročniku pomaga ubraniti zakonitost izpodbijane odločitve. Navedeno tako le še dodatno potrjuje, da trdnost in konsistentnost ponudbene volje izbranega ponudnika v predmetnem postopku nista bili nedvoumno izkazani in da je bil naročnikov dvom, ki ga je vodil v poziv k dopolnitvi ponudbe in preverbi dejstev ter vsebine ponudbe, očiten in upravičen. Dalje po zatrjevanju vlagatelja ni razlike med »detajlnim terminskim planom« in planom, ki mora »detajlno upoštevati« ključne roke. Zahteva, da mora terminski plan detajlno upoštevati ključne časovne roke, tako pomeni, da mora biti iz njegove vsebine jasno, konkretno in preverljivo razvidno, katera dela bodo izvedena za doseg posameznega mejnika, v kakšnem obsegu so ta dela predvidena in kdaj naj bi bila zaključena, posamezni mejnik pa dosežen. Če plan ne omogoča jasne povezave med vsebinsko opredeljenim mejnikom (npr. 50 % AB plošče nad podzemnim delom) in konkretnimi opravili, ki ta mejnik materializirajo, zahteva po detajlnem upoštevanju ni izpolnjena – in v primeru izbranega ponudnika tudi ni bila. Zahteva po »detajlnem upoštevanju mejnikov«

ima namreč vsebinski namen, tj. omogočiti naročniku, da že v fazi pregleda ponudb preveri, ali ponudnik realno in konkretno načrtuje dosego ključnih faz gradnje v zahtevanih rokih. V tem smislu plan, ki vsebuje zgolj splošno postavko »betonska dela« ali »zidarska dela«, časovno segajočo čez več mesecev in brez razmejnitve, kateri del teh del predstavlja konkretni mejnik, ne omogoča preveritve, ali je posamezen mejnik dosežen, temveč dopušča več možnih interpretacij po poteku roka za oddajo ponudb, pri čemer pa objektivno ni mogoče preveriti, katera je pravilna. Navedeno nenazadnje posega tudi v načelo enakopravne obravnave ponudnikov, saj je vlagatelj, ki je jasno zahtevo razumel tako, kot se je glasila, in je mejnike razčlenil ter jih jasno prikazal v planu, v neenakem položaju glede na ponudnika, ki je predložil agregiran in manj konkreten plan, naročnik pa je slednjega kljub temu štel za ustreznega. Da naj bi bil terminski plan izbranega ponudnika ustrezen, je naročnik sicer arbitrarno zaključil z interpretativnim sklepanjem oziroma ekstrapolacijo iz splošnih časovnih intervalov ter z lastnim tehničnim predvidevanjem, kaj naj bi posamezna agregirana postavka v planu pomenila, kar pa ni dopustna metoda presoje dopustnosti ponudbe in krši (tudi) načelo transparentnosti. Poleg navedenega gre na podlagi pregleda javno dostopnih podatkov, referenc ter predstavitve dejavnosti na spletni strani izbranega ponudnika ugotoviti, da izbrani ponudnik sicer izpolnjuje minimalne pogoje, kot jih je določil naročnik, ne izkazuje pa konkretnih izkušenj z izvedbo primerljivih AB konstrukcij kot bistvenim delom konkretnega predmeta javnega naročila. Navedenih okoliščin vlagatelj ne uveljavlja kot samostojnega očitka o neizpolnjevanju referenčnih ali drugih pogojev za sodelovanje, niti z njimi ne zatrjuje nove kršitve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Te navedbe in z njimi povezan dokazni predlog po vpogledu na spletno stran izbranega ponudnika vlagatelj podaja zgolj kot odgovor na naročnikove navedbe in kot podporni ter kontekstualni argument že zatrjevanemu dejstvu, da je terminski plan izbranega ponudnika neustrezen. Odsotnost izkušenj na področju izvedbe AB konstrukcij je v tem okviru relevantna le toliko, kolikor pojasnjuje, zakaj terminski plan ne odraža dejanskega razumevanja tehnične zahtevnosti posameznih faz izvedbe ter zakaj ključni mejniki niso konkretizirani na način, ki bi omogočal preveritev njihove dosegljivosti. Gre torej za argument, ki potrjuje že izpostavljeno neustreznost terminskega plana, ne pa za razširitev revizijskih navedb. Vlagatelj nadalje navaja, da v zvezi s prvim ključnim časovnim mejnikom ne zatrjuje, da bi morala biti AB temeljna plošča do devetega meseca že v celoti zaključena, temveč da mora biti iz terminskega plana jasno razvidno, da dela dosega stopnjo AB temeljne plošče z izvedbo geosond. Mejniki, opredeljen z »do stopnje«, namreč ne pomeni obstanka pred to fazo, marveč njen dosežek. Če torej naročnik določi mejnik »vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond«, to razumno pomeni, da mora biti v devetem mesecu AB temeljna plošča že v aktivni fazi izvedbe, pri čemer so geosonde kot njen sestavni in predhodni element že izvedene. V kolikor bi namreč naročnik želel zahtevati zgolj izvedbo geosond ali zgolj izvedbo del, ki jih je potrebno izvesti pred izvedbo AB temeljne plošče, bi to lahko zapisal izrecno in brez omembe stopnje AB temeljne plošče. Vključitev pojma »AB temeljna plošča« ima tako samostojen normativni pomen in ga ni mogoče reducirati na opis predhodnih del. Tudi dejstvo, da so geosonde pod temeljno ploščo in da so v primeru dokončane plošče nujno že izvedene, še ne pomeni, da je bila zahteva omejena zgolj na geosonde. Besedna zveza »z izvedbo geosond« ne izključuje zahteve po dosegi stopnje AB temeljne plošče, temveč jo dopolnjuje in vsebinsko konkretizira. Ključno pa je, da terminski plan izbranega ponudnika niti po eni niti po drugi razlagi ne omogoča objektivne preveritve izpolnjevanja mejnika. Iz navedenega plana namreč ni jasno razvidno, da (in katera) konkretna dela do devetega meseca predstavljajo dosego stopnje AB temeljne plošče, niti ni razvidna vsebinska povezava med izvedbo geosond in napredkom plošče. Dalje je v zvezi z drugim ključnim časovnim mejnikom bistvenega pomena vprašanje, na podlagi česa naročnik sklepa, da je ob 70 % pretečenega časa za agregirano opravilo »betonska dela« dejansko izvedenih vsaj 50 % AB plošče nad podzemnim delom. Betonska dela zajemajo širok spekter aktivnosti, ki se lahko izvajajo na različnih delih objekta in v različnih zaporedjih. Povsem mogoče je, da v prvem delu časovnega intervala potekajo zgolj pripravljalna ali druga betonska dela na drugih konstrukcijskih elementih, sama AB plošča nad podzemnim delom pa še ni izvedena v zahtevanem obsegu. Zgolj iz dolžine črte zato

ni mogoče zanesljivo sklepati na odstotek izvedbe navedene plošče. Poleg tega terminski plan izbranega ponudnika ne vsebuje nobene vsebinske razčlenitve, iz katere bi bilo razvidno, kateri del postavk »betonska dela« ali »zidarska dela« se nanaša prav na AB ploščo nad podzemnim delom in kateri del teh del naj bi predstavljal zahtevanih 50 %. Tudi dejstvo, da je izbrani ponudnik mejnik poimenoval »Novogradnja UL FFA – 2. faza«, ne more nadomestiti zahteve po vsebinski konkretizaciji. Poimenovanje mejnika samo po sebi ne izkazuje, da je do tega trenutka izvedenih vsaj 50 % AB plošče nad podzemnim delom, temveč zgolj označuje časovno točko v planu. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pa ni zahtevala zgolj časovne umestitve 2. faze, temveč vsebinsko dosego 50 % obsega AB plošče, in to v takšnem obsegu, da se lahko nemoteno vključi drugi izvajalec GOI del. Ker iz terminskega plana izbranega ponudnika ni jasno, kateri konkretni del (zidarskih in betonskih) del predstavlja 50 % AB plošče nad podzemnim delom in ali ter kdaj bo ta prag dosežen, naročnik ni mogel zanesljivo ugotoviti, da je drugi ključni časovni mejnik detajlno upoštevan. Na podlagi vsega navedenega je vlagatelj mnenja, da je zahtevek za revizijo utemeljen.

Naročnik se je z vlogo z dne 3. 3. 2026 opredelil do navedb vlagatelja iz vloge z dne 17. 2. 2026. V vlogi vztraja pri predhodno podanih navedbah ter dokaznih predlogih iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo in se dodatno opredeljuje do posameznih vlagateljevih navedb. Zatrjuje, da to vlogo vlaga iz razloga, ker vlagatelj izkrivlja določene navedbe iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo in iz njih izvaja sklepe, ki jih naročnik v omenjeni odločitvi ni navedel, poleg tega pa vlagatelj samovoljno, brez obstoja pravne ali dejanske podlage, interpretira tako ravnanje kot voljo izbranega ponudnika v predmetnem postopku in – četudi sam trdi nasprotno – uveljavlja nove kršitve ter navaja nova dejstva. Naročnik je tako izrecno pojasnil, da je bil poziv na dopolnitev ponudbe izbranega ponudnika poslan zgolj iz previdnosti, in ni nikjer navedel, da je ponudbo preverjal, ker bi podvomil v verodostojnost izjav. Glede na navedeno ni mogoče slediti vlagateljevi samovoljni in arbitrarni razlagi dejanskega stanja, v skladu s katero naj bi poziv na dopolnitev ponudbe kazal na naročnikov dvom v zvezi z avtentičnostjo oziroma zanesljivostjo podanih izjav, še manj pa drži vlagateljevo zatrjevanje, da navedeno naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo priznava tudi sam. Za presojo pravilnosti naročnikovega ravnanja pri obravnavi manjkajočega žiga je zato ključno razlikovanje med obličnostno pomanjkljivostjo na eni strani, ki ne vpliva na vsebino ponudbe, ter vsebinsko pomanjkljivostjo na drugi strani, ki pa posega v voljo ponudnika. V tej zvezi se kot nelogične in neskladne z izkustvenimi pravili izkažejo navedbe vlagatelja, da naj bi v konkretnem primeru obstajala zmeta glede volje ponudnika oziroma da ta ni nedvoumno izražena samo zato, ker ponudba vključuje podpis brez žiga, kot to napačno zatrjuje vlagatelj. Iz enakega razloga je potrebno zavrniti tudi navedbe vlagatelja, da naj bi opustitev izjasnitve izbranega ponudnika o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo nakazovala, da izbrani ponudnik nima več volje za izvedbo javnega naročila. Dalje ne gre spregledati, da vse vlagateljeve navedbe v smeri, da izbrani ponudnik zaradi umanjkanja žiga v ponudbeni dokumentaciji ni potrdil obstoja, vsebine ter verodostojnosti svoje izjave volje, predstavljajo nedovoljeno novoto in je s takšnimi navedbami vlagatelj prekludiran. Poleg navedenega je vlagatelj prekludiran tudi z navedbami v smeri, da naročnik v okviru drugega odstavka 89. člena ZJN-3 ni preveril resničnega dejanskega stanja ponudbe oziroma da ima naročnik na podlagi drugega odstavka 89. člena ZJN-3 dolžnost, da pred oddajo javnega naročila preveri ne le formalno prisotnost posameznih dokumentov, temveč tudi njihov dejanski obstoj, vsebino identifikacijo podpisnika in zavezujočnost izjav kot takšnih. Tudi sicer pa so te (prepozne) navedbe vlagatelja neutemeljene, saj naročnik v podajo izjav volje na obrazcih v ponudbi izbranega ponudnika ni dvomil, manjkajoči žig na posameznem obrazcu pa je predstavljal zgolj očitno oziroma nebitveno napako, ki jo naročnik lahko spregleda. Nadalje ni mogoče slediti tezi vlagatelja, da je ključno, kako posamezno pomanjkljivost v ponudbi razume in procesno ovrednoti naročnik. Posledično tudi ne more držati, da z izdajo poziva na dopolnitev ponudbe ta postane zavezujoč tako za ponudnika kot za naročnika. Slediti takšnemu stališču bi namreč pomenilo, da bi bil poziv zavezujoč za obe strani tudi v primeru, ko bi bil ta neutemeljen (npr. če bi naročnik

poslal poziv na dopolnitev ponudbe z obrazcem, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni bil zahtevan). Neutemeljene so tudi navedbe vlagatelja, da občutno nižja ponudbena cena izbranega ponudnika *per se* ustvarja dvom v zmožnost uspešne izvedbe javnega naročila. V konkretnem primeru namreč naročnik ni dvomil o možnosti izbranega ponudnika izpolniti javno naročilo, hkrati pa tudi niso bili izpolnjeni pogoji za obligatorno preverjanje morebitnega obstoja neobičajno nizke ponudbe. Vsakršno sklicevanje vlagatelja na institut neobičajno nizke ponudbe je zato neutemeljeno, tudi sicer pa je vlagatelj s takšnim sklicevanjem prekludiran. Zahteva dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede terminskega plana, ki mora »detajlno upoštevati« ključne časovne roke (kar pomeni, da mora biti iz njega razvidno, kako so v njem časovno umeščeni in spoštovani določeni ključni časovni roki), je bila jasna in ni določala obvezne strukture terminskega plana, niti ni zahtevala razčlenjevanja na tehnološke faze, predpisovala prikaza notranjih konstrukcijskih zaporedij ali nalagala uporabe specifičnih metodologij. Časovna točka pri devetih mesecih od sklenitve pogodbe v terminskem planu izbranega ponudnika, vrstici št. 21 (geosonde), jasno prikazuje prvi ključni časovni rok, časovna točka pri desetih mesecih s pripisom »Novogradnja UL FFA – 2. faza«, v vrstici št. 30, pa prikazuje drugi ključni časovni rok. Četudi bi bilo treba šteti, da je zahteva po »detajlnem upoštevanju« ključnih časovnih rokov v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zapisana splošno in ohlapno (pa ni), je ne bi bilo mogoče tolmačiti v škodo izbranega ponudnika. Vlagatelj skuša zatrjevati neustreznost terminskega plana izbranega ponudnika neutemeljeno podkrepiti tudi z navedbami, da iz spletne strani izbranega ponudnika izhaja, da slednji ne izkazuje konkretnih izkušenj z izvedbo primerljivih AB konstrukcij. Z izpostavljenimi navedbami je vlagatelj prekludiran, tudi sicer pa so te neutemeljene. Nadalje tudi ne gre prezreti, da iz izraza »izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond« ne izhaja, da mora biti temeljna plošča že v kakršnikoli fazi aktivnega betoniranja ali druge konkretne izvedbe, temveč da morajo biti do zahtevanega roka opravljena dela, ki projekt pripeljejo do te stopnje. Ker je v terminskem planu izbranega ponudnika mejnik desetih mesecev od podpisa pogodbe celo poimenovan »Novogradnja UL FFA – 2. faza«, je terminski plan izbranega ponudnika pripravljen v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija je vlagatelja, naročnika ter izbranega ponudnika (s pozivoma, št. 018-024/2026-7 z dne 11. 3. 2026 ter 018-024/2026-8 z dne 12. 3. 2026) seznanila z ugotovitvijo, da je v konkretnem primeru med vlagateljem in naročnikom (med drugim) spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal zakonito, ko je javno naročilo oddal izbranemu ponudniku, četudi posamezni obrazci v ponudbi izbranega ponudnika (tj. obrazci 1a, 1b, 4d, 4h in 5) niso bili žigosani, izbrani ponudnik pa določenih izmed navedenih obrazcev ni predložil žigosanih niti na podlagi poziva naročnika k predložitvi žigosanih obrazcev, v tej zvezi pa nadalje tudi z ugotovitvijo, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni določala zahteve, da bi morali biti navedeni obrazci žigosani. Glede na ugotovljeno je Državna revizijska komisija vlagatelja, naročnika ter izbranega ponudnika pozvala, da se – ob upoštevanju predstavljene vsebine med strankama nastalega spora – opredelijo do ugotovitve, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteve po žigosanju navedenih obrazcev ni določala. Hkrati je Državna revizijska komisija vlagatelju v seznanitev in opredelitev poslala tudi naročnikovo vlogo z dne 3. 3. 2026.

Izbrani ponudnik se do ugotovitve Državne revizijske komisije, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteve po žigosanju obrazcev 1a, 1b, 4d, 4h in 5 ni vsebovala, ni opredelil, naročnik pa se je do navedene ugotovitve opredelil z vlogo, št. 401-46/2025-33 z dne 13. 3. 2026, v kateri pritrjuje navedeni ugotovitvi Državne revizijske komisije.

Vlagatelj se je do navedene ugotovitve Državne revizijske komisije in naročnikove vloge z dne 3. 3. 2026 opredelil z vlogo z dne 18. 3. 2026. Zatrjuje, da je navedena ugotovitev pravno irelevantna oziroma ni odločilna za presojo zakonitosti izpodbijane odločitve. Jedro spora namreč ne zadeva vprašanja, ali je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila predpisovala žigosanje

obrazcev kot formalno zahtevo za dopustnost ponudbe in – posledično – tudi ne vprašanja, ali odsotnost žigov po dopolnitvi ponudbe sama po sebi pomeni kršitev formalne zahteve, ki bi vplivala na dopustnost ponudbe, temveč vprašanje, ali je bila ponudbena volja izbranega ponudnika v delu spornih obrazcev dejansko, jasno ter zanesljivo izkazana in ali je naročnik to okoliščino preveril skladno z ZJN-3. Kot je vlagatelj že pojasnil v svoji opredelitvi, predmetni spor presega raven obličnostne presoje (ali je bil žig zahtevan ali ne, ali je bila ponudba obličnostno popolna ali ne) in se nanaša na bistveno vprašanje obstoja, vsebine in verodostojnosti izjav, ki tvorijo ponudbo kot pravno zavezujoč akt. V tem okviru je odsotnost žiga (skupaj z drugimi okoliščinami) v konkretnem primeru relevantna kot sprožilec dvoma glede identifikacije izjavitelja in potrditve, da ta za podanimi izjavami dejansko stoji. Prav zato je bistveno, da je naročnik sam – z izdajo poziva na dopolnitev – izrecno posegel v navedeno dimenzijo presoje, saj je s tem pokazal, da mu zgolj podpis ni zadostoval za zanesljiv zaključek o pravilnosti in popolnosti ponudbene volje izbranega ponudnika izvesti javno naročilo. S tem je naročnik iz sfere abstraktne presoje obličnostne pomanjkljivosti prešel v sfero konkretnega preverjanja materialne resnice, torej v preverjanje, ali so predložene izjave dejansko avtentične, pripisljive konkretnemu gospodarskemu subjektu in dovolj zanesljive, da lahko na njihovi podlagi zakonito odda javno naročilo, ki bo lahko uspešno ter kakovostno izvedeno pod pogoji naročnika za ponujeno ponudbeno ceno. Pri tem je ključno, da izbrani ponudnik na podlagi naročnikovega poziva ni v celoti odpravil zaznane pomanjkljivosti, saj sporni obrazci tudi po dopolnitvi niso bili predloženi v zahtevani obliki. V takšni situaciji pa naročnik ni imel več pravne podlage za sklepanje o obstoju zanesljivo potrjene ponudbene volje, temveč bi moral – skladno s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 – ponudbo izbranega ponudnika izločiti. Odsotnost izrecne zahteve po žigosanju obrazcev namreč sama po sebi ne pomeni, da naročnik ni dolžan preveriti verodostojnosti ponudbene volje, identifikacije podpisnika in zavezujoče narave podanih izjav, kadar se v postopku pojavi dvom glede teh elementov. V konkretnem primeru pa je tak dvom obstajal, saj ga je naročnik sam manifestiral z izdajo poziva na dopolnitev ponudbe. Zato v tej fazi postopka ni več relevantno, ali bi bilo odsotnost žiga v abstraktnem smislu še mogoče šteti za nebistveno obličnostno pomanjkljivost, temveč ali je naročnik po sproženem preverjanju razpolagal z zadostno dejansko podlago za zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika avtentična, zavezujoča in resnična, takšne dejanske podlage pa naročnik v konkretnem primeru ni imel. Pri tem se nadalje ni mogoče strinjati z navedbo naročnika, da naj bi vlagatelj v opredelitvi uveljavljal nedovoljene novote in naj bi šele naknadno začel problematizirati vprašanje obstoja, vsebine ter verodostojnosti ponudbene volje izbranega ponudnika. Vlagatelj je namreč že v zahtevku za revizijo zatrjeval, da bi moral naročnik izbranega ponudnika zaradi nedosledne in nepopolne dopolnitve ponudbe izločiti iz postopka, pa tega ni storil, s čimer je kršil 89. člen ZJN-3. Dejansko jedro očitka je torej od začetka nespremenjeno: naročnik je izdal izrecen poziv na dopolnitev, izbrani ponudnik temu pozivu ni v celoti sledil, naročnik pa kljub temu ni uporabil zakonsko predpisane posledice. Drugače povedano – teza vlagatelja je ves čas ta, da je naročnik izbranega ponudnika pozval na odpravo pomanjkljivosti, ker je očitno ocenil, da je to potrebno za preverbo njegove ponudbe, izbrani ponudnik pa temu pozivu ni v celoti sledil, zato bi moral biti izločen, saj preverjanje ponudbe ni bilo uspešno zaključeno. V kontekstu vsega navedenega gre kot dodatni podporni argument siceršnjim navedbam vlagatelja dodati še, da je vlagatelj na podlagi javno dostopnih podatkov ugotovil, da so letni prihodki izbranega ponudnika približno na ravni vrednosti njegove ponudbe v predmetnem postopku. Vlagatelj se zato utemeljeno sprašuje, ali je naročnik v zadostni meri preveril resnično voljo in sposobnost izbranega ponudnika za izvedbo posla ter ali je ustrezno ovrednotil tveganja, ki izhajajo iz takšnega finančnega položaja. Dejstvo, da izbrani ponudnik razpolaga z omejenimi referencami, tako le še dodatno povečuje dvom o njegovi sposobnosti obvladovanja tako zahtevnega projekta. V nadaljevanju vlagatelj po vsebini smiselno ponavlja svoje že podane navedbe glede terminskega plana izbranega ponudnika. V tej zvezi se opredeljuje tudi do naročnikovega zatrjevanja, da vlagatelj z navedbami o referencah in javno dostopnih podatkih o dejavnosti izbranega ponudnika uveljavlja nedovoljene novote. Navaja, da jedro njegovega očitka v tem delu ne temelji na samostojnem izpodbijanju referenc izbranega

ponudnika, temveč na dodatnem kontekstualnem pojasnilu, zakaj je treba terminski plan presojati strogo po njegovi vsebini ter objektivni preverljivosti. Vlagatelj ves čas vztraja pri isti, nespremenjeni tezi – tj., da terminski plan izbranega ponudnika sam po sebi ne omogoča objektivne preverbe doseganja ključnih rokov, kar že samo po sebi zadošča za ugotovitev njegove neustreznosti. Dalje zatrjuje, da besedna zveza »izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond« ne more pomeniti zgolj izvedbe geosond kot samostojnega cilja mejnika, temveč označuje doseg določene faze gradnje, pri čemer pojem »stopnja« v tehničnem in gradbenem kontekstu označuje konkretno fazo napredka, ki ima svojo materialno manifestacijo v izvedbi del. Prav tako poimenovanje drugega ključnega mejnika »Novogradnja UL FFA - 2. faza« samo po sebi ne dokazuje, da je drugi ključni rok vsebinsko izpolnjen. Takšno poimenovanje namreč ne more nadomestiti vsebinske razčlenitve del, ki bi morala omogočiti preverbo, da bo do desetega meseca dejansko dosežen zahtevan prag 50 % AB plošče nad podzemnim delom. Na podlagi navedenega v vseh dosedanjih vlogah je vlagatelj prepričan, da je zahtevke za revizijo utemeljen.

Državna revizijska komisija je vlogo, št. 401-46/2025-33 z dne 13. 3. 2026, s katero se je naročnik opredelil do ugotovitve Državne revizijske komisije, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteve po žigisanju navedenih razpisnih obrazcev ni vsebovala, dne 23. 3. 2026 posredovala v seznanitev vlagatelju ter izbranemu ponudniku, istega dne pa je naročniku ter izbranemu ponudniku posredovala vlogo z dne 18. 3. 2026, s katero se je do navedene ugotovitve Državne revizijske komisije (in naročnikove vloge z dne 3. 3. 2026) opredelil vlagatelj.

Dne 26. 3. 2026 je Državna revizijska komisija prejela vlogo, št. 401-46/2025-35 z istega dne, s katero se je naročnik opredelil do navedb vlagatelja iz vloge z dne 18. 3. 2026. V navedeni vlogi naročnik vztraja pri svojih dosedanjih trditvah in se opredeljuje do posameznih vlagateljevih navedb iz omenjene vloge, pri čemer po vsebini smiselno ponavlja trditve iz predhodno podanih vlog.

Državna revizijska komisija je naročnikovo vlogo, št. 401-46/2025-35 z dne 26. 3. 2026, poslala v seznanitev in opredelitev vlagatelju.

Vlagatelj se je do navedene vloge naročnika opredelil z vlogo z dne 1. 4. 2026. V vlogi vztraja pri svojih dosedanjih trditvah in se opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb iz omenjene vloge, pri čemer po vsebini smiselno ponavlja trditve iz predhodno podanih vlog.

Državna revizijska komisija je na podlagi 31. člena ZPVPJN pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo le-tega predhodno preizkusila in po uradni dolžnosti preverila, ali je bil ta vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN (v tej zvezi je vpogledala tudi v potrdilo o plačilu takse, ki ga je predložil vlagatelj); ali je zahtevke za revizijo vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN (pri tem je Državna revizijska komisija vpogledala v ustanovitveni akt vlagatelja na spletni strani AJPES, kot je to predlagal vlagatelj); ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je zahtevke za revizijo dopusten. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevke za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Dalje je Državna revizijska komisija v okviru (meritornega) odločanja o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, zlasti pri tem naročnikov poziv izbranemu ponudniku na dopolnitev ponudbe, št. 401-46/2025-8 z dne 5. 1. 2026. Dalje je Državna revizijska komisija vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila, objavljen na portalu javnih naročil, v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in ponudbo izbranega ponudnika, v okviru katere je pregledala predvsem terminski plan izbranega ponudnika.

Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno ter je izbranemu ponudniku oddal javno naročilo.

Naročnikovo ravnanje je treba presoјati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da je mogoče kot dopustno oceniti in posledično izbrati zgolj ponudbo ponudnika, čigar ponudba je (med drugim) skladna z zahtevami naročnika, določenimi v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poglavju »II. Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe«, točki 2, med drugim določil:

»Ponudniki morajo v ponudbi priložiti pravilno izpolnjene in s strani zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe (razen, kjer je izrecno zahtevano, da jih podpiše zakoniti zastopnik) podpisane razpisne obrazce, vzorce in izjave.

/.../

Morebitne popravke v razpisni dokumentaciji in ponudbi mora ponudnik ob popravku opremiti z žigom in podpisom zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe.«

Med strankama revizijskega postopka ni sporno, da posamezni obrazci v ponudbi izbranega ponudnika, tj. obrazci 1a, 1b, 4d, 4h in 5, niso bili žigosani. Dalje med strankama ni sporno, da je naročnik izbranega ponudnika s pozivom, št. 401-46/2025-8 z dne 5. 1. 2026, pozval na dopolnitev ponudbe s predložitvijo navedenih obrazcev, ki naj bodo žigosani. Nenazadnje pa med strankama tudi ni sporno, da izbrani ponudnik ni ravnal v skladu s pozivom naročnika in določenih izmed navedenih obrazcev ni predložil žigosanih.

V tej zvezi vlagatelj v zahtevku za revizijo (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je naročnik kršil peti odstavek 89. člena ZJN-3, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno in je izbranemu ponudniku oddal javno naročilo, četudi ta ni ravnal v skladu s pozivom naročnika in svoje pomanjkljive ponudbe ni dopolnil s predložitvijo (vseh) navedenih obrazcev, ki bi bili žigosani.

V vlogi z dne 17. 2. 2026 (in nadaljnjih) vlagatelj (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je naročnik s tem, ko je izbranega ponudnika pozval na dopolnitev ponudbe s predložitvijo žigosanih obrazcev, pravzaprav aktiviral mehanizem preverjanja ponudbe po drugem odstavku 89. člena ZJN-3. Ker izbrani ponudnik naročniku na podlagi poziva posameznih izmed zahtevanih obrazcev ni predložil žigosanih, naročnik po zatrjevanju vlagatelja ni dobil potrditve podpisnika izjav, da so izjave na teh obrazcih resnične oziroma verodostojne, kot tudi ne potrditve identifikacije podpisnika izjav ter obstoja ponudbene volje izbranega ponudnika, posledično pa v skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 po mnenju vlagatelja ni imel podlage za oddajo javnega naročila izbranemu ponudniku.

Državna revizijska komisija glede na izpostavljene navedbe vlagatelja uvodoma pojasnjuje, da je treba razlikovati med institutom dopolnjevanja ponudb na eni strani in institutom preverjanja ponudb na drugi.

Institut dopolnjevanja ponudb je urejen v petem odstavku 89. člena ZJN-3¹ in je namenjen odpravi pomanjkljivosti v ponudbah. V primeru, ko torej naročnik pri pregledu ponudbe ugotovi, da je ta obremenjena s pomanjkljivostmi (napakami), zaradi katerih ni dopustna, se lahko (pod pogoji, določenimi v ZJN-3) odloči, da bo na način, določen v petem odstavku 89. člena ZJN-3, zagotovil možnost odprave teh pomanjkljivosti.

Institut preverjanja ponudb je po drugi strani urejen v drugem odstavku 89. člena ZJN-3² in je – nasprotno – namenjen preverjanju obstoja ter vsebine podatkov in drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je naročnik (na podlagi že izvedenega pregleda in ocenjevanja ponudb) odločil oddati javno naročilo.

Medtem ko je torej institut dopolnjevanja ponudb namenjen odpravi pomanjkljivosti v ponudbah, s tem pa sanaciji nedopustnih ponudb, je institut preverjanja ponudb namenjen preverjanju podatkov in drugih navedb v ponudbi ponudnika, kateremu se je naročnik odločil oddati javno naročilo in ki tako pomanjkljivosti načeloma nima (več).

Iz navedenega pa sledi, da institutov dopolnjevanja in preverjanja ponudb – v tem okviru pa tudi ravnanj naročnika po petem in drugem odstavku 89. člena ZJN-3 – ne gre enačiti, posledično pa ne gre enačiti niti kršitev, ki jih je naročniku mogoče očitati v zvezi z ravnanjem po navedenih odstavkih 89. člena ZJN-3.

V obravnavanem primeru vlagatelj v zahtevku za revizijo (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je naročnik ravnal nezakonito, ko ponudbe izbranega ponudnika po neuspešno izvedenem dopolnjevanju ni zavrnil kot nedopustne, pač pa jo je izbral, četudi je bila ta zaradi nepredložitve

---

¹ Peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda.

² Drugi odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da naročnik pred oddajo javnega naročila preveri obstoj in vsebino podatkov oziroma drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati javno naročilo.

žigosanih obrazcev (še vedno) obremenjena s pomanjkljivostjo v obliki nežigosanih obrazcev. Na podlagi izpostavljenih navedb gre tako ugotoviti, da so te usmerjene v utemeljevanje kršitve naročnika po petem odstavku 89. člena ZJN-3.

Poleg navedenega vlagatelj v vlogi z dne 17. 2. 2026 (po vsebini smiselno) prvič zatrjuje tudi, da je naročnik ravnal nezakonito, ko ponudbe izbranega ponudnika po neuspešno izvedenem preverjanju ni zavrnil kot nedopustne, pač pa jo je izbral, čeprav zaradi nepredložitve žigosanih obrazcev ni dobil potrditve podpisnika izjav, da so te resnične oziroma verodostojne, kot tudi ne potrditve identifikacije podpisnika teh izjav ter obstoja ponudbene volje izbranega ponudnika. Na podlagi izpostavljenih navedb gre tako ugotoviti, da so te usmerjene v utemeljevanje kršitve naročnika po drugem odstavku 89. člena ZJN-3.

Iz predstavljene trditvene podlage vlagatelja pa sledi, da gre v primeru zatrjevane kršitve, ki jo vlagatelj naročniku prvič očita v vlogi z dne 17. 2. 2026 (tj. neizločitev izbranega ponudnika, četudi se v postopku preverjanja vsebina njegove ponudbe ni potrdila), za drugo kršitev, kot jo vlagatelj naročniku očita v zahtevku za revizijo (tj. neizločitev izbranega ponudnika, četudi v postopku dopolnjevanja pomanjkljivost njegove ponudbe ni bila odpravljena).

V primeru kršitve, prvič zatrjevane v vlagateljevi vlogi z dne 17. 2. 2026, pa tako ne gre le za navajanje nove kršitve, ki v zahtevku za revizijo ni bila zatrjevana, pač pa vlagatelj navedeno (novo) kršitev tudi utemeljuje na dejstveni podlagi, ki je drugačna od tiste, na katero opira kršitev, ki jo zatrjuje v zahtevku za revizijo. Medtem ko torej vlagatelj v zahtevku za revizijo trdi, da je naročnik izbranega ponudnika pozval na dopolnitev pomanjkljive ponudbe s predložitvijo žigosanih obrazcev, izbrani ponudnik pa pozivu na dopolnitev ni dosledno sledil, v vlogi z dne 17. 2. 2026 (in nadaljnjih) navaja še, da je naročnik s pozivom na dopolnitev pravzaprav preverjal vsebino ponudbe izbranega ponudnika, pri čemer pa izbrani ponudnik s tem, ko na podlagi poziva ni predložil žigosanih obrazcev, ni potrdil niti resničnosti oziroma verodostojnosti izjav na teh obrazcih niti identifikacije podpisnika izjav, nenazadnje pa ni potrdil niti ponudbene volje.

Ker pa vlagatelj ne uspe utemeljiti, še manj pa dokazati, da nove kršitve, prvič zatrjevane šele v vlogi z dne 17. 2. 2026, in novih dejstev, s katerimi utemeljuje to novo kršitev, brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku, je vlagatelj z zatrjevanjem nove kršitve (tj. neizločitev izbranega ponudnika, četudi se v postopku preverjanja vsebina njegove ponudbe ni potrdila) in v tej zvezi navedenimi (zgoraj predstavljenimi) novimi dejstvi prekludiran (prim. v tej zvezi šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).³

Takšnega zaključka ne morejo spremeniti trditve vlagatelja o tem, da izpostavljene navedbe v vlogi z dne 17. 2. 2026 predstavljajo zgolj njegov odgovor na zatrjevanje naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo, da je naročnik izbranega ponudnika na dopolnitev ponudbe pozval iz previdnosti. Navedeno namreč po mnenju vlagatelja pomeni, da je v trenutku pregleda in ocenjevanja ponudbe izbranega ponudnika na strani naročnika obstajal dvom glede avtentičnosti dokumentov in resničnosti oziroma zanesljivosti izražene volje izbranega ponudnika, zato je naročnik navedeno preverjal s pozivom na predložitev žigosanih obrazcev.

Res je naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navedel, da je izbranega ponudnika na predložitev žigosanih obrazcev pozval iz previdnosti. Vendar po drugi strani ne gre spregledati,

---

³ V skladu s šestim odstavkom 28. člena ZPVPJN se lahko vlagatelj v treh delovnih dneh od prejema odločitve iz prve ali druge alineje prvega odstavka 28. člena ZPVPJN opredeli do navedb naročnika v tej odločitvi, vendar ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku. Vlagatelj posreduje opredelitev iz tega odstavka Državni revizijski komisiji in naročniku.

da naročnik poziv na predložitev žigosanih obrazcev v vseh svojih vlogah dosledno povezuje z dopolnitvijo ponudbe izbranega ponudnika, ki je po njegovem mnenju vsebovala pomanjkljivosti v obliki nežigosanih obrazcev, ne pa s preverjanjem vsebine navedene ponudbe.

Tako naročnik v vseh svojih vlogah ob sklicevanju na peti odstavek (in ne na drugi odstavek) 89. člena ZJN-3 po vsebini smiselno dosledno zatrjuje, da je manjkajoči žig na ponudbenih obrazcih izbranega ponudnika predstavljal očitno oziroma nebistveno napako, nikjer pa ne navaja, da je kadarkoli podvomil v resničnost oziroma avtentičnost izjav, podanih na teh obrazcih, v identifikacijo podpisnika omenjenih izjav ali celo v ponudbeno voljo izbranega ponudnika. Nasprotno, naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo izrecno navaja, da je pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika sicer ugotovil, da so nekateri ponudbeni obrazci podpisani, ne pa tudi žigosani, vendar iz tega razloga v podajo izjav volje na teh obrazcih nikoli ni podvomil.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj s sklicevanjem na naročnikove navedbe iz odločitve o zahtevku za revizijo ne more omajati zaključka o nepravčasnosti navedb, da je naročnik kršil določbe ZJN-3 s tem, ko ni zavrnil ponudbe izbranega ponudnika, čeprav na podlagi njenega preverjanja ni dobil potrditve glede resničnosti izjav, vsebovanih na nežigosanih obrazcih, identifikacije podpisnika teh izjav ter obstoja ponudbene volje izbranega ponudnika.

Četudi bi bilo treba šteti (pa ni), da so izpostavljene navedbe vlagatelja o naročnikovem pozivu izbranemu ponudniku na predložitev žigosanih obrazcev pravočasne, pa bi bilo treba nadalje ugotoviti, da te nimajo podlage v dokumentaciji o postopku oddaje javnega naročila oziroma v vsebini navedenega poziva naročnika, temveč so z njim celo v nasprotju.

Pregled naročnikovega poziva, št. 401-46/2025-8 z dne 5.1. 2026 (za katerega med strankama ni sporno, da je bil vlagatelj z njim na vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika seznanjen, nanj pa se v zahtevku za revizijo sklicuje celo vlagatelj sam) tako pokaže, da je naročnik navedeni poziv že v samem naslovu poimenoval kot »Poziv k dopolnitvi ponudbe v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3«. V nadaljevanju poziva je naročnik pojasnil, da je pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika ugotovil, da razpisni obrazci 1a, 1b, 4d, 4h in 5 niso bili žigosani, v tej zvezi pa je nadalje navedel, da izbranega ponudnika »/.../na podlagi petega odstavka 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15, s sprem., v nadaljevanju: ZJN-3) naročnik poziva k dopolnitvi ponudbe, kot navedeno v nadaljevanju tega dopisa pod točko A in točko B/.../«, v nadaljevanju tega dopisa pod točko A in točko B pa je naročnik izbranega ponudnika pozval na predložitev navedenih obrazcev, ki bodo žigosani.

Nobenega dvoma torej ni, da je naročnik zaradi pomanjkljivosti v obliki nežigosanih obrazcev, ki je po njegovem mnenju obstajala v ponudbi izbranega ponudnika, slednjega pozval na predložitev žigosanih obrazcev v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3, ki ureja dopolnitev ponudbe (ne pa v skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3, ki ureja preverjanje ponudbe). Ker je bil naročnikov poziv po presoji Državne revizijske komisije jasen, natančen in nedvoumen, je slednjega izključno kot poziv na dopolnitev ponudbe zaradi odprave pomanjkljivosti v obliki nežigosanih obrazcev lahko razumel tudi izbrani ponudnik.

Glede na navedeno je treba ugotoviti, da vlagateljve (po vsebini smiselne) navedbe o tem, da je naročnik kršil določbe ZJN-3, ko ni zavrnil ponudbe izbranega ponudnika, čeprav na podlagi njenega preverjanja, izvedenega s pozivom z dne 5. 1. 2026, ni dobil potrditve glede resničnosti izjav na nežigosanih obrazcih, identifikacije podpisnika teh izjav ter obstoja ponudbene volje izbranega ponudnika, tako niso le prepozne, temveč so za presojo naročnikovega ravnanja v konkretnem primeru tudi nerelevantne (posledično se Državna revizijska komisija do izpostavljenih vlagateljvih navedb po vsebini ni opredeljevala).

Naročnikovega poziva na predložitev žigosanih obrazcev (s katerim je bil seznanjen tudi vlagatelj) namreč ni mogoče razumeti v smislu preverjanja vsebine ponudbe, temveč (izključno) v smislu dopolnjevanja ponudbe.

V tej zvezi vlagatelj zatrjuje, da je naročnik ravnal nezakonito, saj je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno in mu oddal javno naročilo, četudi izbrani ponudnik ni ravnal v skladu s pozivom naročnika in svoje pomanjkljive ponudbe ni dopolnil s predložitvijo (vseh) zahtevanih žigosanih obrazcev. Po mnenju vlagatelja nežigosanih obrazcev tudi ni mogoče šteti za nebitveno pomanjkljivost ponudbe, ki bi jo naročnik lahko spregledal, saj je naročnik s pozivom na dopolnitev ponudbe jasno izrazil, da naročnik nežigosanih obrazcev ne šteje za takšno pomanjkljivost, ki bi jo lahko spregledal.

V nasprotju z vlagateljem naročnik meni, da manjkajoči žig na razpisnih obrazcih predstavlja očitno oziroma nebitveno napako, ki jo lahko naročnik spregleda tudi po neuspešnem pozivanju na dopolnitev ponudbe, saj poziv ne more retroaktivno vplivati na pravno kvalifikacijo pomanjkljivosti, niti ne more spremeniti pravne narave napake.

Glede na predstavljeno trditveno podlago strank Državna revizijska komisija ugotavlja, da tako vlagatelj kot naročnik menita, da nežigosani obrazci v ponudbi izbranega ponudnika predstavljajo pomanjkljivost ponudbe.

Da bi v ponudbi izbranega ponudnika lahko obstajala pomanjkljivost v obliki nežigosanih obrazcev 1a, 1b, 4d, 4h in 5, pa bi moral naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahtevati, da morajo biti navedeni obrazci žigosani.

Vendar pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pokaže, da naročnik zahteve po žigosanju navedenih obrazcev ni določil. Nasprotno, naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval le, da morajo biti razpisni obrazci podpisani, medtem ko je žigosanje zahteval zgolj za morebitne popravke v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in ponudbi (prim. poglavje II., točko 2 navedene dokumentacije). Poleg navedenega je naročnik tudi na samih razpisnih obrazcih 1a, 1b, 4d, 4h in 5 predvidel le prostor za »Podpis gospodarskega subjekta« (ne pa tudi za žig).

Podpis gospodarskega subjekta pa sam po sebi ne vključuje žiga. Žig namreč nadomešča le označbo firme gospodarskega subjekta, ni pa nujna sestavina njegovega podpisa (smiselno prim. v tej zvezi npr. sodbo Vrhovnega sodišča, opr. št. II lps 29/2005 z dne 22. 12. 2005, in sklep Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. I lp 2697/2018 z dne 20. 11. 2018). Da žig predstavlja nujno sestavino podpisa gospodarskega subjekta, tudi sicer ne zatrjuje nobena od strank.

Ob upoštevanju dejstva, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v konkretnem primeru za razpisne obrazce 1a, 1b, 4d, 4h ter 5 zahtevala zgolj podpis gospodarskega subjekta, žig pa ni nujna sestavina podpisa gospodarskega subjekta, Državna revizijska komisija ugotavlja, da žigosanje navedenih obrazcev ni bilo zahtevano, posledično pa z vidika presoje dopustnosti ponudb ni bilo relevantno.

Glede na dejstvo, da stranki v konkretnem primeru pri podajanju svojih navedb izhajata iz izhodišča, da nežigosani obrazci predstavljajo pomanjkljivost ponudbe izbranega ponudnika, s tem pa hkrati iz izhodišča, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahtevala žigosanje navedenih obrazcev, je Državna revizijska komisija udeležence revizijskega postopka pred sprejemom odločitve v obravnavani zadevi seznanila z ugotovitvijo, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteve po žigosanju navedenih obrazcev ni določala.

Izbrani ponudnik se do navedene ugotovitve Državne revizijske komisije ni opredelil, naročnik je navedel, da se z omenjeno ugotovitvijo strinja, vlagatelj pa, da je ta pravno nerelevantna oziroma ni odločilna za presojo zakonitosti izpodbijane odločitve.

Ker je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila temeljni dokument postopka oddaje javnega naročila (smiselno prim. 67. člen ZJN-3) in je ključnega pomena za presojo dopustnosti ponudb (smiselno prim. 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3) se z vlagateljevo navedbo, da vsebina dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pravno relevantna oziroma odločilna za presojo zakonitosti odločitve o oddaji javnega naročila, ni mogoče strinjati.

Nasprotno – ugotovitev, da naročnik v konkretnem primeru v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval žigosanja obrazcev 1a, 1b, 4d, 4h in 5, je po presoji Državne revizijske komisije za sprejem odločitve v tej zadevi ključnega pomena. Pomeni namreč, da zaradi nežigosanih obrazcev pomanjkljivosti v ponudbi izbranega ponudnika ni. Obenem pa pomeni tudi, da je naročnik s pozivom na predložitev žigosanih obrazcev od izbranega ponudnika z vidika presoje dopustnosti njegove ponudbe zahteval več, kot je to zahtevala dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila. Iz tega pa sledi, da ravnanje izbranega ponudnika, ki ni sledil naročnikovemu pozivu na dopolnitev ponudbe s predložitvijo žigosanih obrazcev, ne more iti v škodo izbranega ponudnika. Naročnik namreč podlage za navedeni poziv v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni imel, ponudba izbranega ponudnika pa zaradi nežigosanih obrazcev ni v neskladju z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija na podlagi vsega navedenega ne more pritrditi navedbi vlagatelja, da je naročnik ravnal v nasprotju z ZJN-3 in določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko zaradi nepredložitve žigosanih obrazcev ponudbe izbranega ponudnika ni zavrnil kot nedopustne.

Državna revizijska komisija v tej zvezi pojasnjuje še, da navedb strank o nežigosanih obrazcih kot nebitveni oziroma očitni napaki ni vsebinsko obravnavala, posledično pa se ni opredeljevala do vprašanja, ali bi navedeno napako naročnik smel spregledati tudi po neuspešnem postopku dopolnjevanja ponudbe izbranega ponudnika. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteve po žigosanju obravnavanih obrazcev ni vsebovala, posledično pa v ponudbi izbranega ponudnika pomanjkljivosti v tej zvezi ni bilo, so se namreč izpostavljene navedbe izkazale za pravno nepomembne.

Državna revizijska komisija se tudi ni vsebinsko opredeljevala do (smiselnih) navedb vlagatelja o tem, da naročnik pri presoji dopustnosti ponudb ne more izhajati iz premise »cena je nizka, zato bom formalnost spregledal«, hkrati pa zatrjevati, da s pozivom ni dvomil v resničnost ponudbene volje izbranega ponudnika, prav tako pa se ni opredeljevala do vlagateljevih navedb, da je naročnik v konkretnem primeru očitno dvomil v možnost uspešne izvedbe po ponujeni ceni. Te navedbe so namreč usmerjene v utemeljevanje (prepoznih, pa tudi sicer nerelevantnih) navedb vlagatelja glede dvoma, ki da se je pojavil pri naročniku in sprožil preverjanje ponudbe izbranega ponudnika, poleg tega pa so tudi prepozne, saj jih je vlagatelj prvič podal šele v vlogi z dne 17. 2. 2026, ne da bi pri tem dokazal, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku (prim. šesti odstavek 29. člena ZJN-3).

Dalje se Državna revizijska komisija ni vsebinsko opredeljevala do vlagateljevih navedb o tem, da bi se moralo naročniku na podlagi pomanjkljivo dopolnjene ponudbe zastaviti vprašanje, ali izbrani ponudnik svoje ponudbene volje ne vzdržuje več, kot tudi ne do vlagateljevih navedb v zvezi z neobičajno nizko ponudbo. Tudi te navedbe je vlagatelj prvič podal šele v vlogi z dne 17. 2. 2026 in s tem prepozno, saj ni predlagal nobenih dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče

zaključiti, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku, kar enako velja tudi v zvezi s prepoznimi vlagateljevimi navedbami, da dejstvo, da se vlagatelj ni izjasnil do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo, dodatno potrjuje, da trdnost in konsistentnost ponudbene volje izbranega ponudnika nista bili nedvoumno izkazani.

Prav tako se Državna revizijska komisija ni vsebinsko opredeljevala do vlagateljevih navedb o tem, da je vlagatelj na podlagi javno dostopnih podatkov ugotovil, da so letni prihodki izbranega ponudnika približno na ravni vrednosti njegove ponudbe. Izpostavljene navedbe, prvič podane v vlogi z dne 18. 3. 2026, niso le prepozne, temveč so tudi usmerjene v utemeljevanje (prepoznih, pa tudi sicer nerelevantnih) navedb vlagatelja glede preverjanja ponudbe izbranega ponudnika. Ker Državna revizijska komisija izpostavljenih navedb ni vsebinsko obravnavala, je kot nepotreben zavrnila v tej zvezi podan dokazni predlog vlagatelja z vpogledom v letna poročila izbranega ponudnika.

Državna revizijska komisija tudi ni vsebinsko obravnavala navedbe vlagatelja o domnevno omejenih referencah izbranega ponudnika. Izpostavljena navedba je bila namreč usmerjena v utemeljevanje (prepoznih) navedb vlagatelja glede dvoma o sposobnosti izbranega ponudnika za obvladovanje tako zahtevnega projekta.

Dalje je med strankama revizijskega postopka spor glede razlage določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki se nanašajo na terminski plan, v tej zvezi pa je med njima tudi spor glede ustreznosti terminskega plana, ki ga je v ponudbi predložil izbrani ponudnik.

Že na tem mestu velja zato pojasniti, da je naročnik zahteve glede terminskega plana, ki so ga morali ponudniki predložiti v ponudbi in je bil posledično – kot med strankama ni sporno – relevanten za presojo dopustnosti ponudb, umestil v poglavje dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki ga je naslovil »IV. Način ugotavljanja izpolnjevanja usposobljenosti ponudnikov«.

Vendar – kot bo to razvidno iz nadaljevanja – vsebina določb navedenega poglavja, ki se nanašajo na terminski plan, pokaže, da slednje določajo ključne časovne roke v povezavi s posameznimi fazami gradnje kot bistvenimi mejniki v okviru izvedbe predmeta javnega naročila. Terminski plan, ki so ga morali v konkretnem primeru v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v ponudbi predložiti ponudniki in v njem »detajlno upoštevati« ključne časovne roke glede bistvenih izvedbenih mejnikov predmeta javnega naročila, je zato primarno povezan s predmetom javnega naročila in njegovo izvedbo, ne pa s sposobnostjo ponudnikov za sodelovanje v postopku javnega naročanja, kakor bi bilo sklepati na podlagi umestitve določb glede navedenega terminskega plana v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.

Iz tega pa sledi, da pravilna pravna podlaga za presojo vprašanj v zvezi s terminskim planom, relevantnim za ocenjevanje dopustnosti ponudb, ni 76. člen ZJN-3, ki ureja pogoje za sodelovanje (tj. zahteve za priznanje sposobnosti ponudnikom za izvedbo javnega naročila), temveč tiste določbe ZJN-3, ki urejajo tehnične specifikacije.

Tehnične specifikacije so v ZJN-3 (med drugim) urejene v 68. členu. V skladu s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3 določajo tehnične specifikacije zahtevane značilnosti gradnje, storitve ali blaga. Te značilnosti se lahko nanašajo tudi na točno določen postopek ali način proizvodnje ali zagotavljanja zahtevanih gradenj, blaga ali storitev ali na točno določen postopek za kakšno drugo stopnjo v njihovi življenjski dobi, tudi če takšni dejavniki fizično niso del njih, a pod pogojem, da so značilnosti povezane s predmetom javnega naročila ter sorazmerne z vrednostjo in cilji javnega naročila.

Dalje je v 23. točki prvega odstavka 2. člena ZJN-3 določeno, da pomenijo tehnične specifikacije v primeru javnih naročil gradenj skupek tehničnih predpisov, ki jih vključuje zlasti dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila in s katerimi so opredeljene zahtevane značilnosti materiala, proizvoda ali blaga, da ustreza uporabi, za katero jo potrebuje naročnik. Te značilnosti vključujejo ravni okoljskih in podnebnih vplivov, zahteve v zvezi z oblikovanjem, prilagojenim vsem uporabnikom (vključno z dostopnostjo za invalide), ter ocenjevanje skladnosti, zahteve v zvezi z delovanjem, varnostjo ali dimenzijami, vključno s postopki zagotavljanja kakovosti, izrazoslovjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, pakiranjem, označevanjem in uporabo znakov, navodili za uporabnike ter proizvodnimi postopki in metodami na posamezni stopnji življenjske dobe gradenj. Te značilnosti vključujejo tudi pravila glede načrtov in izračuna stroškov, pogoje za preizkušanje, inšpekcijske preglede in pogoje za prevzem gradenj ter konstrukcijske metode ali tehnike in vse druge tehnične pogoje, ki jih lahko v zvezi z dokončanimi gradnjami in materiali ali deli, ki jih vključujejo, predpiše naročnik v skladu s splošnimi ali posebnimi predpisi.

ZJN-3 pa ne opredeljuje le pojma tehničnih specifikacij ter pravil za njihovo oblikovanje, pač pa določa tudi izhodišča v zvezi z dokazovanjem njihovega izpolnjevanja. Tako 69. in 70. člen ZJN-3 dajeta podlago, da lahko naročnik za dokazovanje izpolnjevanja tehničnih specifikacij zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto zahtevanih dokazil oziroma način dokazovanja tehničnih specifikacij v ponudbi.

Četudi je torej naročnik v dani zadevi določbe glede terminskega plana, ki ga je bilo treba predložiti v ponudbi, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila umestil v poglavje o pogojih za sodelovanje, pa zgolj umestitev navedenih določb sama po sebi ni mogla spremeniti pravne narave zahtevanega terminskega plana, niti ni mogla vplivati na možnost oddaje dopustnih ponudb. Nasprotno, umestitev določb glede terminskega plana v poglavje o pogojih za sodelovanje se je v konkretnem primeru – kakor bo to razvidno iz nadaljevanja – odrazila kvečjemu v napačni pravni kvalifikaciji terminskega plana kot zahtevanega elementa ponudbe, medtem ko z vidika zakonitosti konkretnega postopka oddaje javnega naročila v ničemer ni bila bistvena, nasprotnega pa tudi ne zatruje nobena od strank revizijskega postopka.

V obravnavanem primeru je tako naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poglavju »IV. Način ugotavljanja izpolnjevanja usposobljenosti ponudnikov«, točki »C.2. Izpolnjevanje ostalih pogojev« (enako pa tudi v okviru razpisnega obrazca št. 8), določil:

»Ponudnik priloži terminski plan, ki detajlno upošteva vse ključne časovne roke naročnika in zaključek vseh del.

Ključni časovni roki:

- *v roku 9 mesecev od sklenitve pogodbe morajo biti izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond;*
- *v roku 10 mesecev od sklenitve pogodbe mora biti dokončano 50 % AB plošče nad podzemnim delom, in s tem omogočeno delo drugemu izvajalcu GOI del – 2. faza;*
- *izvedba kvalitativnega pregleda najkasneje 12 mesecev po sklenitvi pogodbe;*
- *dodaten 1 mesec od kvalitativnega pregleda za odpravo pomanjkljivosti in prevzem objekta.*

Dokazila

*Ponudnik predloži terminski plan:
Razpisni obrazec št. 8 – terminski plan.»*

Med strankama revizijskega postopka ni sporno, da je moral terminski plan, ki so ga morali ponudniki predložiti v ponudbi, »detajlno upoštevati« štiri ključne časovne roke, kot jih je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik, z navedenim pa se na podlagi pregleda zgoraj citiranih določb strinja tudi Državna revizijska komisija.

Je pa med strankama revizijskega postopka sporno, kakšna stopnja »detajlnosti« oziroma podrobnosti se je v zvezi s ključnimi časovnimi roki naročnika zahtevala v terminskem planu, ki so ga morali v ponudbi predložiti vsi ponudniki, nadalje pa je med njima sporno tudi, ali je terminski plan iz ponudbe izbranega ponudnika dovolj »detajlen« in posledično skladen z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Da bi bilo mogoče razrešiti med strankama nastali spor o tem, ali je terminski plan izbranega ponudnika dovolj »detajlen«, pa je treba najprej odgovoriti na vprašanje, kako »detajlen« je v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila pravzaprav moral biti terminski plan, ki so ga morali ponudniki predložiti v ponudbi.

Glede vprašanja zahtevane stopnje »detajlnosti« Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v konkretnem primeru vsebuje določbe glede dveh terminskih planov. V poglavju »IV. Način ugotavljanja izpolnjevanja usposobljenosti ponudnikov«, točki C.2., so tako določene (zgoraj citirane) zahteve v zvezi s terminskim planom, ki mora »detajlno« upoštevati ključne časovne roke naročnika in so ga morali v ponudbi predložiti vsi ponudniki (v nadaljevanju tudi: »ponudbeni« terminski plan). Ločeno od navedenega so v drugem odstavku 3. člena vzorca pogodbe določene zahteve glede terminskega plana, ki mora biti »podroben« in ne sme bistveno odstopati od terminskega plana, predloženega v ponudbi, po podpisu pogodbe o izvedbi javnega naročila pa ga bo moral predložiti le izbrani ponudnik (v nadaljevanju tudi: »izvedbeni« terminski plan).

Po zatrjevanju vlagatelja med navedenima terminskima planoma praktično ni vsebinske razlike, zahtevo po »detajlnem upoštevanju« ključnih časovnih rokov pa je po mnenju vlagatelja treba razumeti na način, da mora biti iz terminskega plana razvidno, katera konkretna dela predstavljajo dosego posameznega od štirih ključnih mejnikov naročnika, v kakšnem obsegu so ta dela predvidena in kdaj naj bi bila posamezna dela znotraj vsakega od mejnikov ter mejnik kot tak zaključena.

S tem, ko vlagatelj zatrjuje, da med »ponudbenim« in »izvedbenim« terminskim planom ni vsebinske razlike, pa hkrati po vsebini smiselno trdi tudi, da bo morala biti navedena vsebina razvidna tako iz terminskega plana, ki ga morajo v fazi oddaje ponudbe predložiti vsi ponudniki (vključno z izbranim ponudnikom), kot tudi iz terminskega plana, ki ga bo moral v fazi izvedbe javnega naročila predložiti le izbrani ponudnik. Drugače povedano navedeno pomeni, da bo moral izbrani ponudnik po (smiselnem) zatrjevanju vlagatelja v zvezi z izvedbo istega predmeta javnega naročila predložiti dva po vsebini oziroma – natančneje – »detajlnosti« enaka terminska plana.

Z navedenim pa se po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče strinjati. Ob upoštevanju dejstva, da je naročnik v konkretnem primeru v povezavi z izvedbo istega predmeta javnega naročila zahteval predložitev dveh terminskih planov, se namreč kot edini logičen izkaže nasproten zaključek – tj. da navedena terminska plana po zahtevani vsebini nista enaka.

V tej zvezi se ob dejstvu, da morajo ponudniki v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v fazi oddaje ponudbe najprej predložiti terminski plan z »detajlnim« upoštevanjem ključnih časovnih rokov, v nadaljevanju pa bo moral izbrani ponudnik v fazi izvedbe javnega naročila predložiti še »podroben« terminski plan, ki ne bo smel bistveno odstopati od terminskega plana, predloženega v ponudbi, nadalje za smiselne izkažejo navedbe naročnika, da terminski plan iz ponudbe predstavlja podlago za terminski plan, ki bo predložen po sklenitvi pogodbe.

Iz tega pa sledi, da določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki zahtevajo, da »podroben« terminski plan, predložen po sklenitvi pogodbe, ne bo smel bistveno odstopati od terminskega plana, predloženega v ponudbi, ne gre razumeti v smislu, da morata biti navedena terminska plana po vsebini enaka, temveč v smislu, da je terminski plan iz ponudbe podlaga za pripravo »podrobnega« terminskega plana, ki bo predložen v fazi izvedbe javnega naročila. Ob ugotovitvi, da je terminski plan iz ponudbe (zgolj) podlaga za pripravo (nadaljnega) »podrobnega« terminskega plana, pa se kot logične in prepričljive izkažejo (po vsebini smiselne) navedbe naročnika o tem, da se za terminski plan, ki mora biti predložen v ponudbi, ne zahteva tolikšna stopnja »detajlnosti«, kot se zahteva za (nadaljnji) »podroben« terminski plan, ki ga bo treba predložiti po sklenitvi pogodbe o izvedbi javnega naročila. Prav »detajlnost« je tako po oceni Državne revizijske komisije tisti element, v katerem se v konkretnem primeru razlikuje vsebina »ponudbenega« in »izvedbenega« terminskega plana.

V kolikor bi namreč morala biti navedena terminska plana po vsebini – in s tem po »detajlnosti« – enaka in bi bilo treba že v terminskem planu, ki so ga morali ponudniki predložiti v ponudbi, prikazati vsa dela znotraj posameznega mejnika, v tem okviru pa tudi začetek in konec vsakega od del znotraj mejnika, kot to meni vlagatelj, bi bila zahteva po nadaljnjem »podrobnem« terminskem planu, ki ga bo moral po sklenitvi pogodbe predložiti izbrani ponudnik, ne le nelogična, pač pa tudi povsem odveč.

Da »ponudbeni« in »izvedbeni« terminski plan v obravnavanem primeru glede »detajlnosti« nista enaka in mora biti »izvedbeni« terminski plan »detajlnejši« od tistega, predloženega v ponudbi, pa v vlogi z dne 18. 3. 2026 (v nasprotju s svojimi predhodnimi navedbami o enaki vsebini obravnavanih terminskih planov) vendarle prizna tudi vlagatelj sam, ko navaja, da je res, da se v fazi izvajanja pripravi še podrobnejši »izvedbeni« plan, vendar da to ne pomeni, da je lahko »ponudbeni« plan nepreverljiv glede bistvenih mejnikov.

Čeprav je tako glede na navedeno po presoji Državne revizijske komisije treba zaključiti, da se za »ponudbeni« terminski plan v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ne zahteva tolikšna stopnja »detajlnosti«, kot se zahteva za nadaljnji »izvedbeni« terminski plan, pa na podlagi navedenega ni mogoče ugotoviti, kakšna konkretno je torej stopnja »detajlnosti«, ki se zahteva za »ponudbeni« terminski plan.

Za razrešitev vprašanja o zahtevani stopnji »detajlnosti« terminskega plana, ki so ga morali ponudniki predložiti v ponudbi, so ključnega pomena zgoraj citirane določbe iz poglavja IV, točke C.2. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, katerih pregled pokaže dvoje.

Prvič, da je naročnik v povezavi z vprašanjem zahtevane stopnje »detajlnosti« terminskega plana, ki ga je bilo treba predložiti v ponudbi, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil (le), da mora navedeni plan »detajlno upoštevati« ključne časovne roke naročnika in zaključek vseh del, besedna zveza »detajlno upoštevati« pa je po presoji Državne revizijske komisije – z vidika opredelitve stopnje »detajlnosti« – nedoločna, nekonkretizirana ter vsebinsko prazna. (Zgolj) na podlagi navedene besedne zveze kot take namreč brez dodatnega pojasnila oziroma opredelitve ni mogoče ugotoviti, kakšna stopnja »detajlnosti« se je v terminskem planu zahtevala v zvezi s prikazom ključnih časovnih rokov.

In drugič, da naročnik v konkretnem primeru besedne zveze »detajlno upoštevati« ni napolnil z vsebino in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določil, kako »detajlno« je treba v terminskem planu upoštevati ključne časovne roke oziroma kaj vse mora biti v tej zvezi iz terminskega plana razvidno. Tako naročnik ni nikjer določil, da morajo ponudniki štiri ključne časovne roke razčleniti npr. na posamezne tehnološke faze ali – še »detajlneje« – na posamezna opravila znotraj vsakega od štirih ključnih mejnikov, pri čemer bo za vsako posamezno opravilo oziroma delo znotraj posameznega mejnika razvidno, kdaj natanko se začne ter kdaj konča, niti ni predpisal prikaza notranjih konstrukcijskih zaporedij v okviru posameznega mejnika ali ponudnikom v zvezi s pripravo terminskega plana naložil uporabe specifičnih metodologij, ki bi že same po sebi predpostavljale določeno stopnjo »detajlnosti«.

Drugačnega zaključka ne gre napraviti niti na podlagi navedb vlagatelja. Vlagatelj namreč v vlogah z dne 17. 2. 2026 in 18. 3. 2026 besedno zvezo »detajlno upoštevati« (tudi) sam opredeli kot »standard«, ki ga je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik, s tem pa po vsebini smiselno prizna, da je navedena besedna zveza vsebinsko prazna in sama po sebi zahteve po točno določeni stopnji »detajlnosti« ne vsebuje.

Vendar vlagatelj, ki zatrjuje, da besedna zveza »detajlno upoštevati« predstavlja »razpisni standard«, hkrati ne navaja nobenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, iz katerih bi izhajala natančnejša opredelitev obravnavane besedne zveze. Celo več – vlagatelj, ki na eni strani besedno zvezo »detajlno upoštevati« sam označi za »razpisni standard« (s tem pa za nedoločen razpisni pojem⁴), na drugi strani po vsebini smiselno zatrjuje, da gre (že zgolj) na podlagi navedene besedne zveze kot take objektivno pričakovati, da mora biti terminski plan do te mere »detajlen«, da bo iz njega razvidno, katera konkretna dela predstavljajo dosego posamezne faze (mejnika), v kakšnem obsegu so ta dela predvidena in kdaj naj bi bila posamezna dela (znotraj mejnika) ter mejnik kot tak zaključena.

Drugače povedano navedeno pomeni, da vlagatelj, ki je – enako kot Državna revizijska komisija – mnenja, da je besedna zveza »detajlno upoštevati« sama po sebi nedoločna, hkrati (po vsebini smiselno) zatrjuje, da gre prav zaradi uporabe navedene besedne zveze objektivno pričakovati takšno stopnjo »detajlnosti« terminskega plana, da bo ta omogočal preverjanje, katera konkretna dela ter v kakšnem obsegu bodo izvedena znotraj posameznega mejnika, nadalje pa tudi, kdaj naj bi bili vsako posamezno delo znotraj mejnika ter vsak posamezen mejnik zaključeni.

Z navedenim pa se po oceni Državne revizijske komisije ni mogoče strinjati. Ustreznosti predloženih terminskih planov namreč ni mogoče presojati na podlagi pričakovanj posameznih ponudnikov (četudi se ta pričakovanja morda določenemu ponudniku zdijo objektivna), niti jih ni mogoče presojati na podlagi pričakovanj naročnika. Ustreznost predloženih terminskih planov je tako mogoče presojati le na podlagi zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, te zahteve pa morajo biti določene na jasn, natančen in nedvoumen način. Načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) namreč med drugim zahteva, da morajo biti vsi pogoji in zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določeni jasno, natančno in nedvoumno oziroma tako, da lahko vsi razumno obveščeni ter običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako, naročnik pa lahko učinkovito preizkusi, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo zahtevam, ki se nanašajo na zadevno javno naročilo (smiselno prim. tudi sodbi Sodišča Evropske unije v zadevah C-368/10, točka 109, in C-223/16, točka 34).

Ker je torej naročnik v konkretnem primeru »detajlnost« upoštevavanja ključnih časovnih rokov zahteval zgolj z besedno zvezo, ki sama po sebi ni povedala nič o tem, kaj vse mora biti iz

---

⁴ Op. Državne revizijske komisije.

terminskega plana razvidno, gre po presoji Državne revizijske komisije zaključiti, da zahteva po »detajlnem« upoštevanju ključnih časovnih rokov v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v delu zahtevane »detajlnosti«) ni bila določena na jasen, natančen in nedvoumen način oziroma tako, da so jo lahko glede vprašanja, kaj vse mora biti prikazano v terminskem planu, enako razumeli vsi razumno obveščeni ter običajno skrbni ponudniki.

Ob ugotovitvi, da je naročnik v konkretnem primeru »detajlnost« upoštevanja ključnih časovnih rokov zahteval (zgolj) z nedoločno besedno zvezo, ne da bi pri tem jasno, natančno in nedvoumno opredelil zahtevano stopnjo »detajlnosti« ter konkretizirano določil, kaj vse mora biti v terminskem planu prikazano, se po presoji Državne revizijske komisije tudi ni mogoče strinjati z navedbami vlagatelja, da terminski plan ustreza zahtevi po »detajlnem« upoštevanju ključnih časovnih rokov le, če je iz njega razvidno, katera konkretna dela predstavljajo dosego posameznega mejnika, v kakšnem obsegu so ta dela predvidena in kdaj naj bi bila posamezna dela (znotraj mejnika) ter mejnik kot tak zaključena.

Nasprotno – v okoliščinah konkretnega primera, ko naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni jasno, natančno in nedvoumno opredelil zahtevane stopnje »detajlnosti«, zaradi zagotovitve enakopravne obravnave ponudnikov (prim. 7. člen ZJN-3) po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče za neskladnega z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila označiti pravzaprav nobenega od predloženih terminskih planov, za katerega je mogoče ugotoviti, da (poleg zaključka vseh del) »detajlno« upošteva ključne časovne roke, ne glede pri tem na dejstvo, do kakšne stopnje »detajlno« jih upošteva.

Ali je zahteva po »detajlnem« upoštevanju ključnih časovnih rokov naročnika izpolnjena, je zato potrebno presojati na podlagi pregleda vsakega posameznega terminskega plana, upoštevaje pri tem dejstvo, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahtevane stopnje »detajlnosti« ni opredelil in ni določil, kaj vse mora biti iz »ponudbenega« terminskega plana razvidno, ob tem pa tudi (med strankama nesporno) dejstvo, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila za »ponudbeni« terminski plan vendarle ni zahtevala takšne stopnje »detajlnosti«, kot jo je zahtevala za »izvedbeni« terminski plan.

Glede na navedeno je torej potrebno v zvezi s presojo ustreznosti terminskega plana iz ponudbe izbranega ponudnika (ob upoštevanju zgornjih izhodišč) ugotoviti, ali navedeni terminski plan »detajlno« upošteva ključne časovne roke naročnika in zaključek vseh del.

Pregled terminskega plana, ki ga je izbrani ponudnik predložil v ponudbi, pokaže, da so v njem konkretno navedena posamezna dela, ki jih izbrani ponudnik predvideva za izpolnitev štirih ključnih časovnih rokov naročnika, prav tako je v njem »detajlno« (do natančnega števila dni podrobno) opredeljeno trajanje vsakega posameznega izmed navedenih del. Poleg tega je v obravnavanem terminskem planu za vsako od navedenih del »detajlno« (po mesecih v letih 2026 ter 2027) grafično prikazano tudi, kdaj (v katerem mesecu katerega leta) naj bi se vsako izmed navedenih del začelo in kdaj (v katerem mesecu katerega leta) naj bi se vsako izmed navedenih del zaključilo.

Res navedena dela niso prikazana ločeno po štirih ključnih časovnih rokih oziroma mejnikih, kot to izhaja iz navedb vlagatelja. Vendar pa navedeno ne pomeni, da je terminski plan izbranega ponudnika agregiran in splošen, kot tudi ne, da na podlagi terminskega plana izbranega ponudnika ni mogoče ugotoviti, kdaj bo posamezen ključni časovni rok oziroma mejnik dosežen. Nasprotno, v terminskem planu izbranega ponudnika je »detajlno« (do natančnega meseca in leta) prikazano, kdaj po sklenitvi pogodbe o izvedbi javnega naročila bo posamezen ključni časovni rok oziroma mejnik dosežen, prav tako je iz terminskega plana izbranega ponudnika razvidno, kdaj po sklenitvi pogodbe (v katerem mesecu in letu) bodo zaključena vsa dela.

Ker je torej iz terminskega plana izbranega ponudnika razvidno, katera konkretna dela so predvidena za izpolnitev štirih ključnih časovnih rokov naročnika (s tem pa za izvedbo predmeta javnega naročila), poleg tega pa tudi, kdaj se bo posamezno izmed navedenih del začelo in kdaj zaključilo, nadalje pa je iz predloženega terminskega plana izbranega ponudnika razvidno še, kdaj (katerega meseca in leta ter v kolikšnem času po sklenitvi pogodbe) bo dosežen vsak posamezen izmed štirih ključnih časovnih rokov naročnika in kdaj bodo zaključena vsa dela, se ni mogoče strinjati z navedbami vlagatelja, da terminski plan izbranega ponudnika ni dovolj »detajlen«, posledično pa da ni skladen z naročnikovo zahtevo po »detajlnem« upoštevanju ključnih časovnih rokov naročnika in zaključka vseh del.

Ob dejstvu, da je Državna revizijska komisija že na podlagi navedenega zaključila, da je izbrani ponudnik s predloženim terminskim planom izpolnil zahtevo po »detajlnem upoštevanju« ključnih časovnih rokov naročnika, kot je bila ta določena v poglavju IV, točke C.2. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, s tem pa je izkazal tudi razumevanje ključnih časovnih rokov naročnika, se v nadaljevanju ni opredeljevala do naročnikovih navedb o tem, da je izbrani ponudnik razumevanje teh rokov potrdil s parafiranjem 3. člena vzorca pogodbe in razpisnega obrazca št. 8.

Dalje se Državna revizijska komisija tudi ni vsebinsko opredeljevala do vlagateljevih navedb o tem, da terminski plan vlagatelja – v nasprotju s terminskim planom izbranega ponudnika – jasno, pregledno in nedvoumno razčlenjuje posamezne vrste del ter jih časovno umešča v neposredno povezavo s ključnimi roki naročnika, posledično pa v tej zvezi tudi ni izvedla predlaganega dokaza vlagatelja z vpogledom v njegov terminski plan in ponudbo. Ker predmet presoje v konkretnem primeru ni naročnikovo ravnanje (tj. presoja ustreznosti) v zvezi s terminskim planom vlagatelja, temveč naročnikovo ravnanje (tj. presoja ustreznosti) v zvezi s terminskim planom izbranega ponudnika, se izpostavljene vlagateljeve navedbe izkažejo za pravno nepomembne.

Državna revizijska komisija tudi ni izvedla predlaganega dokaza z vpogledom v terminski plan ponudnikov Gorenjska gradbena družba d.d. in Kolektor Koling d.o.o., ki ju je naročnik predlagal v zvezi z navedbami glede razlage določb o »detajlnem upoštevanju« ključnih časovnih rokov naročnika, s tem pa v zvezi z navedbami glede ustreznosti terminskega plana izbranega ponudnika. Vprašanje, ali je terminski plan izbranega ponudnika skladen z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, namreč ni odvisno od dejstva, kako sta posamezno določbo razumela in jo v terminskem planu upoštevala določena druga ponudnika.

Poleg navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja še, da vlagatelj v vlogi z dne 17. 2. 2026 zatrjuje, da je na podlagi pregleda spletne strani izbranega ponudnika ugotovil, da izbrani ponudnik sicer res izpolnjuje minimalne pogoje naročnika, ne izkazuje pa konkretnih izkušenj z izvedbo AB konstrukcij.

Ne glede na vprašanje, ali vlagatelj izpostavljene navedbe res podaja v smislu utemeljevanja navedb, zakaj je terminski plan izbranega ponudnika po njegovem mnenju neustrezen, kot to zatrjuje sam, ali pa jih podaja v smislu zatrjevanja pomanjkanja ustreznih izkušenj oziroma referenc izbranega ponudnika, gre ugotoviti, da so izpostavljene navedbe vlagatelja prepozne. Vlagatelj je namreč izpostavljene navedbe prvič podal šele v revizijskem postopku, pri tem pa – ob dejstvu, da je bil z vsebino ponudbe izbranega ponudnika seznanjen že pred vložitvijo zahtevka za revizijo – ni dokazal, da izpostavljenih navedb brez svoje krivde ni mogel podati že v predrevizijskem postopku (prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN). Ker Državna revizijska komisija posledično teh navedb ni vsebinsko obravnavala, je kot nepotreben zavrnila tudi v tej zvezi podan vlagateljev dokazni predlog z vpogledom v spletno stran izbranega ponudnika.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija obravnavala med strankama nastali spor glede vprašanja, kako razlagati zahtevo, s katero je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila opredeljen prvi ključni časovni rok naročnika, tj. zahtevo, da morajo biti v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond (gl. prvo alinejo zgoraj citiranih določb iz poglavja IV, točke C.2. navedene dokumentacije).

V tej zvezi vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ključni časovni rok, določen za deveti mesec od sklenitve pogodbe, obsega dve vsebinsko ločeni ter enakovredno pomembni obveznosti oziroma sklopa del, in sicer izvedbo del do stopnje AB temeljne plošče ter izvedbo geosond. Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, nadalje zatrjuje vlagatelj, jasno izhaja, da naročnik do navedenega roka ni zahteval zgolj izvedbe geosond, temveč je zahteval, da sta do devetega meseca od sklenitve pogodbe zaključena oba navedena sklopa del. Terminski plan izbranega ponudnika, še zatrjuje vlagatelj, te zahteve ne razčlenjuje na način, ki bi omogočal preveritev, ali sta obe obveznosti v zahtevanem roku dejansko predvideni za zaključek.

(Že) glede na navedeno ne more biti dvoma, da je vlagatelj – četudi je to kasneje v vlogi z dne 17. 2. 2026 zanikal – v zahtevku za revizijo po vsebini smiselno zatrjeval, da iz zahteve, s katero je opredeljen prvi ključni časovni rok naročnika, jasno izhaja, da morajo biti v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe zaključene ne le geosonde, pač pa tudi AB temeljna plošča.

Z navedeno razlago obravnavane zahteve pa se po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče strinjati. Med strankama ni sporno, da predstavljajo geosonde in AB temeljna plošča dva ločena elementa (sklopa del), pri čemer se geosonde nahajajo pod AB temeljno ploščo, njihova izvedba pa je predpogoj za začetek izvedbe AB temeljne plošče.

V tej zvezi pa naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določil, da morajo biti v navedenem roku izvedena dela do »vključno« stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond, niti ni v zvezi z izvedbo AB temeljne plošče v okviru prvega ključnega časovnega roka uporabil besedne zveze »mora biti dokončano« (ali podobne), ki jo je npr. uporabil v zvezi z izvedbo 50 % AB plošče nad podzemnim delom v okviru drugega ključnega časovnega roka.

Nasprotno, naročnik je v okviru prvega ključnega časovnega roka določil, da morajo biti v določenem roku izvedena dela vsaj »do« stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond. S tem je naročnik po presoji Državne revizijske komisije jasno, natančno in nedvoumno določil, da morajo biti v določenem roku izvedena dela najmanj do začetka izvedbe stopnje AB temeljne plošče, kar drugače povedano pomeni, da morajo biti v navedenem roku zaključena dela, katerih izvedba je časovno umeščena pred začetek izvajanja AB temeljne plošče. Zahtevano stopnjo, ki mora biti zaključena v okviru prvega ključnega časovnega roka, pa je naročnik še natančneje pojasnil in hkrati dodatno poudaril s pristavkom »z izvedbo geosond« kot zadnjim elementom, katerega izvedba je zahtevana v okviru prvega ključnega časovnega roka naročnika.

Z drugimi besedami – naročnik je v okviru prvega ključnega časovnega roka po presoji Državne revizijske komisije jasno, natančno in nedvoumno določil, da morajo biti v določenem roku izvedena (zaključena) dela najmanj do stopnje AB temeljne plošče, in sicer na način, da se v tem roku izvedejo (vsaj še) geosonde, ne pa (nujno) tudi AB temeljna plošča.

Takšna razlaga je po oceni Državne revizijske komisije tudi edina logična. Geosonde se namreč, kot že pojasnjeno, nahajajo pod AB temeljno ploščo, njihova zaključena izvedba pa predstavlja predpogoj za izvedbo AB temeljne plošče. Ob upoštevanju navedenega se zato za logično izkaže razlaga, da je naročnik z zahtevo, da morajo biti v okviru prvega ključnega časovnega roka »izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond«, zahteval izvedbo del

vsaj do začetka (ne pa zaključka) stopnje AB temeljne plošče, pri čemer je geosonde določil kot zadnji element, ki ga je (nujno) treba še izvesti v okviru prvega ključnega časovnega roka.

V kolikor bi namreč naročnik zahteval, da mora biti v okviru prvega ključnega časovnega roka AB temeljna plošča že zaključena, kot to zatrjuje vlagatelj, bi bil pristavek »z izvedbo geosond«, naveden v okviru obravnavane zahteve, povsem nelogičen in brez pomena, saj zaključena AB temeljna plošča že po naravi stvari nujno vključuje tudi izvedene geosonde – te so namreč predpogoj, da se navedena plošča sploh lahko začne izvajati.

Navedeni razlagi vlagatelja glede na pojasnjeno po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče pritrditi, tudi sicer pa gre ugotoviti, da je vlagatelj v vlogi z dne 17. 2. 2026 trditve glede razlage zahteve, s katero je opredeljen prvi ključni časovni rok, spremenil. Vlagatelj v navedeni vlogi (in nadaljnjih) tako ne zatrjuje več, da iz zahteve, s katero je opredeljen navedeni rok, jasno izhaja, da mora biti v devetih mesecih od sklenitve pogodbe AB temeljna plošča že zaključena, pač pa zatrjuje, da mora biti slednja v tem roku v aktivni fazi izvedbe.

Tudi tej vlagateljevi razlagi (ki jo vlagatelj utemeljuje zlasti s pavšalnim sklicevanjem na tehnično in gradbeno terminologijo, vsebine katere pa ne dokaže) po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče slediti. Kot pravilno (po vsebini smiselno) navaja tudi naročnik, iz zahteve, da morajo biti v navedenem roku »izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče«, nikjer ne izhaja, da mora biti AB temeljna plošča v tem roku že v aktivni fazi izvedbe. Naročnik namreč v zvezi z AB temeljno ploščo ni nikjer določil, da morajo biti v navedenem roku izvedena dela, ki pomenijo aktivno izvedbo AB temeljne plošče, niti ni nikjer določil, da mora biti v navedenem roku izvedba AB temeljne plošče že začeta ali da mora biti AB temeljna plošča npr. že v fazi betoniranja.

Posledično izpostavljene navedbe vlagatelja ne morejo spremeniti (predhodno že pojasnjenega) zaključka Državne revizijske komisije, da iz obravnavane zahteve jasno, natančno in nedvoumno izhaja, da morajo biti v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe izvedene (vsaj) geosonde, kar pomeni, da mora biti predmetna gradnja (vsaj) na točki, ki bo omogočala, da se bo v nadaljevanju lahko pričela izvajati AB temeljna plošča.

Vlagatelj v tej zvezi sicer navaja, da v kolikor bi naročnik zahteval zgolj izvedbo geosond ali del, ki jih je treba izvesti pred izvedbo AB temeljne plošče, bi to (lahko) zapisal izrecno in brez omembe AB temeljne plošče. Navedeno sicer drži, vendar pa to ne more spremeniti dikcije obravnavane zahteve, v okviru katere je naročnik določil, da morajo biti v določenem roku »izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond«. Takšna dikcija pa po presoji Državne revizijske komisije ne omogoča zaključka, da mora biti AB temeljna plošča v navedenem roku že v neki nedoločni fazi napredka, kot to izhaja iz navedb vlagatelja, pač pa vodi v zaključek, da v omenjenem roku ni nujno že začeti z izvedbo AB temeljne plošče, nujno pa je zaključiti z izvedbo geosond.

Iz tega pa sledi, da je treba v zvezi z vprašanjem, ki je glede prvega časovnega roka med strankama nadalje sporno, tj. vprašanjem, ali je iz terminskega plana izbranega ponudnika razvidno izpolnjevanje zahteve, s katero je opredeljen prvi ključni časovni rok naročnika, v bistvu presoditi, ali je na podlagi terminskega plana izbranega ponudnika mogoče ugotoviti, da bodo v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe zaključene (vsaj) geosonde.

V tej zvezi pregled terminskega plana iz ponudbe izbranega ponudnika pokaže, da je izbrani ponudnik v navedenem planu, vrstici št. 21, prikazal izvedbo geosond, iz vrstice št. 21 pa je nadalje razvidno tudi, da je izbrani ponudnik zaključek izvedbe geosond predvidel v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe. Navedeno pa hkrati pomeni tudi, da bo predmetna gradnja – glede na terminski plan izbranega ponudnika – v navedenem roku na točki, ko bo mogoče pričeti

z izvedbo AB temeljne plošče. Nobenega dvoma torej ni, da je iz terminskega plana izbranega ponudnika razvidno izpolnjevanje zahteve, s katero je opredeljen prvi ključni časovni rok naročnika, tj. zahteve, da morajo biti v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe izvedena dela vsaj do stopnje AB temeljne plošče z izvedbo geosond.

Takšnega zaključka ne morejo spremeniti (po vsebini smiselne) navedbe vlagatelja o tem, da na podlagi terminskega plana izbranega ponudnika ni mogoče – z upoštevanjem navedbe posameznih konkretnih del, ki so potrebna za doseg prvega ključnega mejnika – preveriti, ali bo ta mejnik dosežen v roku devetih mesecev od sklenitve pogodbe. Ker naročnik takšne stopnje »detajlnosti«, skladno s katero bi moral biti že »ponudbeni« terminski plan v delu prvega ključnega časovnega roka razčlenjen na posamezna dela, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, kot že pojasnjeno, ni zahteval, se te vlagateljeve navedbe izkažejo za pravno nepomembne.

Na koncu je Državna revizijska komisija obravnavala še med strankama nastali spor o tem, ali je iz terminskega plana izbranega ponudnika, predloženega v ponudbi, razvidno izpolnjevanje zahteve, s katero je opredeljen drugi ključni časovni rok naročnika, tj. zahteve, da mora biti v roku desetih mesecev od sklenitve pogodbe dokončanih 50 % AB plošče nad podzemnim delom in s tem omogočeno delo drugemu izvajalcu GOI del – 2. faza.

Iz navedene zahteve je razvidno, da je naročnik vključitev drugega izvajalca GOI del, s tem pa začetek 2. faze novogradnje UL FFA, vezal na dokončana dela v obsegu 50 % AB plošče nad podzemnim delom. Drugače povedano iz obravnavane zahteve izhaja, da se lahko drugi izvajalec GOI del vključi v izvedbo – s tem pa se začne 2. faza novogradnje UL FFA –, ko bo dokončanih 50 % AB temeljne plošče nad podzemnim delom, navedeno pa med strankama ni sporno.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi pregleda »ponudbenega« terminskega plana izbranega ponudnika ugotavlja, da je izbrani ponudnik v vrstici št. 30 pri roku 10 mesecev od sklenitve pogodbe označil mejnik, ki ga je poimenoval »Novogradnja UL FFA – 2. faza«. Ker začetek 2. faze novogradnje UL FFA v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila hkrati pomeni tudi, da je dokončanih 50 % AB plošče nad podzemnim delom, je izbrani ponudnik s tem, ko v terminskem planu pri desetih mesecih od sklenitve pogodbe označil časovno točko, ko se lahko prične 2. faza novogradnje UL FFA, obenem označil tudi časovno točko, ko bo dokončanih 50 % AB plošče nad podzemnim delom.

Strinjati se gre sicer z vlagateljevimi navedbami o tem, da iz terminskega plana izbranega ponudnika ni razvidno, katera konkretna dela in v kakšnem obsegu je izbrani ponudnik predvidel za izvedbo 50 % AB temeljne plošče nad podzemnim delom, kot tudi z vlagateljevimi navedbami o tem, da posledično na podlagi obsega izvedbe konkretnih del ni mogoče preveriti, ali bo v zahtevanem roku dokončanih 50 % AB plošče nad podzemnim delom, s tem pa omogočen začetek 2. faze izvedbe novogradnje UL FFA. Ker pa gre ugotoviti, da naročnik navedenega v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni nikjer zahteval, niti ni že v ponudbeni fazi zahteval predložitve »podrobnega« terminskega plana (ta bo moral biti predložen šele po sklenitvi pogodbe), se izpostavljene vlagateljeve navedbe izkažejo za pravno nepomembne.

Ob upoštevanju dejstva, da je iz terminskega plana izbranega ponudnika razvidno, da je v roku desetih mesecev od sklenitve pogodbe predviden začetek 2. faze novogradnje UL FF, s tem pa je posledično hkrati razvidno tudi, da je v navedenem roku predvideno dokončanje 50 % AB plošče nad podzemnim delom, se ni mogoče strinjati z vlagateljevimi navedbami o tem, da iz »ponudbenega« terminskega plana izbranega ponudnika ni razvidno izpolnjevanje zahteve, s katero je opredeljen drugi ključni časovni rok naročnika.

Ker je Državna revizijska komisija že na podlagi navedenega zaključila, da so neutemeljene vlagateljeve navedbe o tem, da iz »ponudbenega« terminskega plana izbranega ponudnika ni razvidno izpolnjevanje zahteve, s katero je opredeljen drugi ključni časovni rok naročnika, v nadaljevanju ni vsebinsko obravnavala naročnikovih navedb glede obsega betonskih in zidarskih del, domnevno doseženega v okviru navedenega roka. Izpostavljene navedbe naročnika so bile namreč usmerjene v utemeljevanje dejstva, katerega resničnost je Državna revizijska komisija že ugotovila (tj. dejstva, da je iz terminskega plana izbranega ponudnika razvidno izpolnjevanje zahteve, s katero je opredeljen drugi ključni časovni rok naročnika), zato na drugačno odločitev Državne revizijske komisije ne bi več mogle vplivati. Ob dejstvu, da Državna revizijska komisija ni vsebinsko obravnavala izpostavljenih navedb naročnika, tudi ni izvedla v tej zvezi predlaganega naročnikovega dokaza (tj. vpogleda v terminski plan izbranega ponudnika v delu obsega betonskih in zidarskih del), niti se ni po vsebini opredeljevala do navedb, ki jih je v tej zvezi kot odgovor na (neobravnavane) naročnikove navedbe podal vlagatelj, posledično pa tudi ni izvedla v povezavi z izpostavljenimi navedbami predlaganega dokaza vlagatelja (tj. vpogleda v terminski plan izbranega ponudnika v delu obsega betonskih in zidarskih del).

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je terminski plan izbranega ponudnika, predložen v ponudbi, skladen z zahtevo po »detajlnem upoštevanju« ključnih časovnih rokov, kot jo je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik.

Ker Državna revizijska komisija kršitev naročnika, ki jih je v zahtevku za revizijo zatrjeval vlagatelj, ni ugotovila, je na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevke za revizijo zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.